

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 26 MAART 2024

Vergaderzaal 3

2. Brief aan gemeenteraad van Stichting Vrouwenopvang Safegroup Dordrecht over de onveilig locatie van de vrouwenopvang

Voorzitter: Mevrouw Kruger
Commissiegriffier: De heer Boogaard
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Aarden (Partij voor de Dieren)
Dhr. Ayverdi (DENK)
Mevr. Van Engelen (GroenLinks)
Dhr. Gorter (Op Ons Eiland)
Mevr. De Groot (Beter Voor Dordt)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Mevrouw Kamphuis (SP)
Dhr. Van der Net (VVD)
Dhr. Van Pelt (Forum voor Democratie)
Mevrouw Stolk (VSP)

Portefeuillehouder: Wethouder Heijkoop

Insprekers:

- Mevr. Van de Donk, voorzitter cliëntenraad van Stichting Vrouwenopvang Safegroup Dordrecht.
- Mevr. Tent, oprichter en secretaris van Stichting Vrouwenopvang Safegroup Dordrecht.

De voorzitter: Wel, goedenavond allemaal, commissieleden, raadsleden, gasten, mensen op de tribune en de mensen thuis. We hebben nu een half uur om te spreken over de vrouwenopvang. Twee dames hebben zich, gevraagd of ze mochten komen inspreken. En dat zijn mevrouw Tent en mevrouw Van de Donk. Het gaat erover dat mevrouw Van de Donk heeft aangegeven te willen inspreken over de onveilige situatie bij de vrouwenopvang op het adres Trompweg 215. En een brief met achtergrond ...

Mevrouw Tent: 235.

De voorzitter: 235? 235, mijnheer Boogaard.

De heer Boogaard: Nee, in de brief staat 215, maar dit klopt.

Mevrouw Tent: Nee, die hebben wij verkeerd ...

De voorzitter: Oké. In ieder geval staat er in die brief achtergrondinformatie, en die is toegevoegd aan het agendapunt. Over dit onderwerp zijn ook artikel 40 vragen gesteld door de SP. En deze vragen zijn vandaag al beantwoord door het college. Vanwege de samenhang met deze vergadering, zijn de antwoorden, vooruitlopend op de agendacommissie van volgende week, alvast via de mail rondgestuurd en toegevoegd aan de stukken bij dit agendapunt. Voor de geschiedschrijving wil ik graag aan de zittenden aan tafel even vragen of ze zich willen voorstellen en van welke partij dat ze zijn. En dan begin ik daar achteraan. Je komt net binnen, dus je mag meteen los.

De heer Ayverdi: Emin Ayverdi, DENK Dordrecht.

Mevrouw De Groot: Megan de Groot, Beter Voor Dordt.

Mevrouw Van Engelen: Yara van Engelen, GroenLinks Dordrecht.

De heer Van der Net: John van der Net, Dordtse VVD.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP.

De heer Van Pelt: Dirk van Pelt, Forum voor Democratie.

De heer Aarden: Tristan Aarden, Partij voor de Dieren.

De heer Boogaard: André Boogaard, commissiegriffier.

Mevrouw Tent: Nathalie Tent, oprichter en secretaris van de Safegroup Vrouwenopvang.

Mevrouw Van de Donk: Ine van de Donk, oprichter en voorzitter van Stichting Vrouwenopvang Safegroup, de cliëntenraad en oprichter ook.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP.

De heer Gorter: Wouter Gorter, Op Ons Eiland.

De voorzitter: Dank u allen, en ik ben Kitty Kruger, vanavond uw voorzitter. De inspreker krijgt vijf minuten. Graag, als u wilt, als u vragen heeft, even wachten tot de inspreker klaar is en dan kunt u vragen, verduidelijkende vragen stellen. Ga uw gang.

Mevrouw Van de Donk: Dank u wel, voorzitter, en dank ook aan alle raadsleden dat ze naar ons verhaal willen luisteren en onze brief hebben gelezen. En dank ook aan de SP dat ze hem opgepakt hebben en vragen gesteld hebben. We kunnen heel simpel concluderen dat de situatie op dit moment in de SSF heel slecht is. De fysieke veiligheid hebben we veel besproken, maar we willen het toch ook wel even over de psychische veiligheid hebben. Ik wil jullie even meenemen naar 2019, het moment dat ik de vrouwenopvang inging. Ik ben opgenomen in Breda. Jullie moeten weten dat voor mij een hoog risico was tot het worden van een femicide slachtoffer. De dreiging was hoog.

Gelukkig voor mij kon ik in Breda terecht, maar in Dordrecht was het voor mij niet veilig geweest. Wat betekent gehad had, stel, ik had daar uit, ik had daar het beste geplaatst kunnen worden, dat er dan dus een andere plek gezocht had moeten worden, wat mogelijk dan wél veilig was. En ik hoef niet te vertellen dat dat soms ook helemaal aan de andere kant van het land is, en dat dusdanige impact heeft op het leven van zo'n vrouw. Nou, als er dan een situatie is waar een vrouw wel in Dordrecht terecht kan, dan is er vaak al veel trauma voorgevallen in het leven. Vaak zijn dit vrouwen die uit een problematische jeugd zijn gekomen. Met een mooi woord, intergenerationele problematiek, van ouder op kind overgedragen. Die hebben niet kunnen herstellen van hun kind trauma, zijn in huiselijk geweld terechtgekomen. Soms is dat echt een dynamiek tussen twee mensen, maar we hebben natuurlijk ook dat intiem terreur steeds meer op de agenda komt te staan. En op het moment dat zij dan opgenomen wordt, vaak met kinderen, binnen de SSF voorziening, los van een fysieke veiligheid die we niet kunnen waarborgen, zit daar ook een stukje psychische veiligheid in. De situatie is daar slecht, onvoorspelbaar en fysiek onveilig. Maar ook door forse bezuinigingen in het budget, waardoor de hulpverlening flink afgeschaald is, waardoor er gewoon niet voldoende zorg voor onze vrouwen gegeven kan worden. Wij vinden ook dat, onze vrouwen hebben recht om goed te kunnen herstellen, ook om herhalingen in de toekomst te kunnen voorkomen, want anders ben je ook aan het dweilen met de kraan open. Als je een getraumatiseerd iemand uit zijn trauma haalt en loopt vervolgens allemaal nieuwe trauma's op, dan is het ook een kwestie van tijd voordat de situatie weer escaleert. En ik denk dat wij een verantwoordelijkheid hebben als cliëntenraad om die cliënten te vertegenwoordigen, Safegroup om die vertegenwoordiging ook richting gemeente uit te dragen. Maar ik wil dan toch ook even de gemeenteraadsleden aanspreken. Twee jaar geleden is er een motie geweest in Breda en die heeft doorgewerkt tot in Dordrecht. Er is een deel van het college is op werkbezoek geweest in de gemeente Dordrecht, maar we zitten wel nog steeds in dezelfde situatie. Ik heb de antwoorden gelezen die jullie hebben gegeven op de vragen van de SP, waarin ik veel hoor, we zijn in gesprek, we zijn ermee bezig, we zijn met Safegroup bezig. Ik heb voldoende informatie om te weten dat die samenwerking, dat die gesprekken stroef lopen. We hebben een ander pand gehoord, wij zijn bij een pand gaan kijken, dat vinden we onveilig. Ik heb toen op dat moment gezegd, dit is een mooi pand voor de SMO, maar zeker niet voor de vrouwen die met een veiligheidsvraagstuk zitten. En eigenlijk bevredigen die antwoorden maar niet, om te horen dat er gesprekken, dat we gesprekken voeren, want die gesprekken voeren we echt al ongelooflijk lang. Ook in mijn tijd dat ik opgenomen zat in Breda, als ik daar struikelde over beleid, maar ook over het gebouw daar, dan kreeg ik als terugkoppeling, nou, dan moet je eens in Dordrecht gaan kijken, daar is het pas écht verschrikkelijk, maar daar gaan we in Breda wel naartoe. Daarop is onze cliëntenraad geboren ook. Dat is nog vorig bestuur, vorig management; vind ik wel belangrijk om even te noemen, niet dat de directeur-bestuurder van nu dit allemaal over haar heen krijgt. Op het moment dat wij in Breda die motie hebben ingediend en in Dordrecht zijn gaan kijken, en dan met het idee dat ons verteld is, we willen daarnaartoe, dan schrikken wij daar enorm van. Ik vind dat Dordrecht wat dat betreft echt wel mag kijken naar Breda. Daar is 5,6 miljoen vrijgekomen voor de verbouwing, bovenop de 2 miljoen die er al lag. En mijn vraag is eigenlijk, waarom kan dat in Dordrecht ook niet? En dan nog een andere kanttekening.

We hebben het nu over de lange termijn, een nieuw pand, wij willen heel graag nieuwbouw, maar dat duurt nog jaren. Maar er moet nú iets, vandaag eigenlijk, eigenlijk moest dat gisteren al, het is al lang tijd. En de gesprekken moeten wat dat betreft ook wel een beetje klaar zijn. Mijn vraag is echt, wat gaan we in de tussentijd doen ook? Wat gaan we doen om nú de veiligheid van onze vrouwen te waarborgen? Wat gaan we doen zodat ons personeel veilig op zijn werk kan verschijnen? Want een uitslaande brand op de elfde etage lijkt me ook geen veilige omgeving voor personeel wat inpandig is. Los van de lange termijn, wil ik ook graag dat jullie gaan nadenken over een oplossing nu. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Keurig binnen de tijd bijna, maar heel goed.

Mevrouw Van de Donk: Maakt niet uit.

De voorzitter: De meeste raadsleden lukt dat niet, dus echt complimenten. Wie mag ik als eerste, ja, wie mag ik als eerste? Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Ik zou graag ... Dank je wel voor het inspreken, het raakt me. Mijn vraag is, je bent bij een gebouw wezen kijken, maar dat voldoet niet aan de juiste eisen, wat kunnen wij op dit moment vragen aan de wethouder om jullie te helpen op zeer korte termijn veilig te voelen en te zijn?

Mevrouw Van de Donk: Je hebt een grote organisatie, dat is Valente. Ik zeg altijd, het is een beetje de mama van de vrouwenopvang. Vrouwenopvangen die aangesloten zijn, zitten bij die organisatie. Zij hebben een prachtige richtlijn gemaakt voor, waar moet een vrouwenopvang aan voldoen, wanneer is deze veilig? Dus ik zou jullie, het college, dan eigenlijk willen adviseren om daar eens naar te kijken en vanuit die richtlijnen ook de nieuwe vorm van Safegroup op te zetten.

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Dank u wel, en dank ook aan de sprekers voor het delen van dit verhaal. Er wordt dus gekeken naar een nieuwe locatie. Nou, dat is al even gaande. Wat is volgens jullie een locatie, wanneer is die geschikt? Wat is volgens jullie echt de ultieme geschikte locatie, en wanneer is een locatie volgens jullie echt niet geschikt?

Mevrouw Van de Donk: Nou ja, de locatie zoals wij in de brief hebben omschreven. We hebben voorwaarden gesteld, waarvan wij vinden, dit is een geschikte vrouwenopvang. Dus daar wil ik dan ook graag naar terugverwijzen. Maar daarnaast, wat is niet geschikt? Is een poort die open is, een schutting die kan fungeren als ladder, dus waar je als plegger echt overheen kan klimmen. Een plek waar zomaar iedereen naar binnen kan, waar geen bewaking aanwezig is, waar het, en nu is die opgeschaald, maar die was, eerst was dat niet, dat is pas sinds kort dat dat weer opgeschaald is, waar niet precies ook duidelijk is voor de receptionist die daar zit, wie mag daar wel naar binnen en wie niet? Wij kunnen gewoon zo doorlopen, ook de eerste keer dat we daar binnenkwamen. Dus dat. En geen voordeur direct aan de straat, geen ramen direct aan de straat, die gewoon zichtbaar zijn vanaf de weg. Er moet voldoende parkeergelegenheid zijn.

Je moet je ook voorstellen, soms wordt er een vrouw met politie binnengebracht. Vrouwen kunnen ook dusdanig toegetakeld zijn, en dat is zichtbaar voor de omgeving ook. En we moeten ook zorgen dat niet de kinderen die in pandig zitten, daar direct elke dag mee geconfronteerd moeten worden. Dus ja, nogmaals, wat er in de brief staat, dat zien wij als voorwaarden. En hoe het nu geregeld is, dat kan écht niet.

De voorzitter: U wilt een aanvullende vraag stellen?

De heer De Heer: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb uiteraard, en dank voor de antwoorden, die punten gelezen. Ik besef me tegelijkertijd ook dat er natuurlijk maar beperkte plek misschien beschikbaar is in deze gemeente, een beperkt aantal panden op dit moment in ieder geval daarvoor geschikt zouden zijn. Als je het over nieuwbouw hebt, heb je het inderdaad over lange termijn en heel kostbaar. Ook financiën zijn natuurlijk soms schaars. Dus ik was een beetje op zoek, wat zijn nou echt de topprioriteiten, naast het feit dat ik dit natuurlijk heb gelezen. Ik was ook benieuwd hoe jullie kijken naar het feit dat nu in de SSF meerdere doelgroepen bij elkaar zitten. Aan de ene kant heb ik dat gelezen, dat jullie ook je zorgen daarover uiten. En ik was ook benieuwd, omdat je aan de andere kant hoort ook bijvoorbeeld van een Woonbron die zegt, hé, we erkennen dat die situatie zoals die nu is, en wat er de afgelopen tijd gebeurt, gewoon heel zorgelijk is. Tegelijkertijd, als wij terugkijken in de afgelopen jaren, dan zien we dat dat eigenlijk heel lang ook best goed is gegaan. Ben ik ook wel benieuwd naar jullie kijk erop, en of dat in een toekomstige locatie wat jullie betreft uitgesloten is dat allemaal weer doelgroepen door elkaar wonen, of dat het ook wel mogelijk zou kunnen zijn.

Mevrouw Van de Donk: Nou, eigenlijk hebben we daar een hele duidelijke mening op. Ik vind een SSF concept ... Ik begrijp het niet, ik begrijp het oprecht niet, we hebben het over allerlei verschillende kwetsbare doelgroepen. Sorry dat ik dit zo grof zeg, maar ik krijg een beetje een afvoerputjes idee, zo van, we moeten met deze mensen ook nog iets, dus laten we ze dan maar daar stoppen. Ik denk dat, als het gaat over mensen met een psychiatrische kwetsbaarheid, die moeten ook in absolute veiligheid opgevangen kunnen worden. Niet dezelfde veiligheidsmaatregelen als de vrouwen van Safegroup, maar daar moet wel veiligheid zijn. Maar ook mensen met een migratieachtergrond, veelal komen zo uit oorlog, en dan zit je in een pand waar één keer in de zoveel tijd brand uitbreekt, bommeldingen. Als het dan gaat over traumasensitief opereren, denk ik dat geen één doelgroep in de SSF op een traumasensitieve manier behandeld wordt. Dus nee, we zijn heel erg tegen. En Nathalie heeft, of mevrouw Tent heeft een mooi voorbeeld om dat nog even te onderbouwen.

Mevrouw Tent: Dank u wel. Ik ben zelf in 2018 in Breda opgenomen. Ik woon eigenlijk aan de overkant van de rivier, ik kom uit Papendrecht. Ik wilde heel graag eigenlijk in Dordrecht wonen, zodat mijn kinderen dan gewoon naar hun eigen school konden gaan. Nou, dat is geanalyseerd door Safegroup op mijn ex-partner en zijn criminele achtergrond, dat daar, ik was niet veilig in Dordrecht. De trauma die ik heb overgehouden aan mijn huiselijk geweld situatie, is dat mijn ex-partner alcohol- en drugsverslaafd is en psychische problematieken heeft. De verhalen van de vrouwen in de opvang in Dordrecht zijn echt al heel erg lang wel, binnenskamers wel bekend.

Je komt elkaar tegen in dezelfde ruimtes. Als je als vrouw dus eindelijk de stap durft te zetten om uit het huiselijk geweld te komen met bedreigingen, ooit gaat de deur weer eens open, en, ik kom je vanzelf een keertje tegen, ik maak je kapot. Als je dan dus met zo'n, zeg het eens.

Mevrouw Van de Donk: Als je dan uit een situatie komt waar je constant geconfronteerd wordt met alcohol- en drugsmisbruik, en je wil daar uitstappen, en je komt vervolgens nog elke keer soortgelijke personen tegen in het gebouw, dan ben je constant nog steeds in die situatie. En eigenlijk is die situatie dusdanig uit de hand gelopen ook voor onze vrouwen dat er een aantal hebben gesproken ook over, ik ga liever terug, als dat ik hier blijf, want ik heb thuis voor mijn gevoel meer controle als wat ik hier heb over de mensen waar ik mee samenwoon.

Mevrouw Tent: En dan is het, als je dan naar je eigen etage toegaat van de vrouwenopvang, en die is netjes afgesloten, echt waar, maar in de lift naar boven kom je andere personen ook tegen. Gezien naar mijn eigen dochter, als zij op straat loopt en zij hoort ergens een ruzie, gaat zij terug in de tijd, naar het huiselijk geweld. Als je met zo'n persoon in de lift staat, waarvan je niet weet hoe dat iemand reageert, is dat heel beangstigend. En die dingen zijn daar nu wel altijd. De vrouwen ook, die zijn 's nachts eigenlijk aan het waken, want dan is er, buiten het pand is er ruzie of glas wat kapot gaat, vandalisme, verstoring van de openbare orde. Dat maakt dat vrouwen extra alert raken. En dan, als dan daarna opvolgend het brandalarm afgaat, blijf je dus steeds maar terug in de stress. Terwijl dat je eigenlijk dus traumasensitief de vrouwen, en de kinderen vooral, aan het opvangen bent. En dat kan nu niet. Dat was het.

De voorzitter: Dank voor uw verhaal. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, allereerst dank voor de moedige woorden die deze dames hier uitspreken. Dank daarvoor, om dat met ons te delen. Ik heb een paar vragen. Hebben jullie de vragen en de antwoorden van het college gelezen? En dan is de vervolgvraag, vindt u niet dat de vragen die gesteld zijn, het verhaal wat ik hier hoor, conflicterend zijn met de antwoorden die hier staan? Want als u mij toestaat, voorzitter, om even een voorbeeld te geven. Er is een vraag gesteld over de appartementen en de vrouwenopvang, dat dat moeilijk is met de problematiek, en waaronder ook de psychiatrische problemen die daar in de SSF zitten. Want wat ons ter ore is gekomen, is dat daar mensen zitten die eigenlijk ambulante dienstverlening hebben, maar die eigenlijk één keer in de week een uurtje ambulante dienstverlening krijgen, maar dat eigenlijk veel vaker zouden moeten hebben. Dat is één vraag. En ten tweede ...

De voorzitter: U vraagt dus of dat correct is.

Mevrouw Stolk: Of dat klopt, ja. En dat het verblijven van arbeidsmigranten, expats, relatiebreuken, mensen met verslavingen, lees ik eigenlijk in de antwoorden van het college daar helemaal niks van terug. Misschien dat u daar even op kan reflecteren naar de commissie toe, want wij moeten straks een politiek oordeel ergens over gaan geven, volgende week gaan bespreken. Nu zitten jullie gelukkig aan tafel.

Voor ons is dat heel belangrijk, datgene wat jullie ons nu vertellen en datgene wat het antwoord is wat het college hierop geeft.

Mevrouw Van de Donk: Ik heb al wel een beetje kort antwoord gegeven op de vragen en het antwoord dat ik daarop gelezen heb. En de conclusie die ik er eigenlijk heel erg uit trek, is dat, we zijn ermee bezig en we zijn erover in gesprek en daarmee ... Dat is eigenlijk het antwoord op alle vragen die gesteld zijn. Ja, het klopt, dat zei ik ook net al, dat de bezuiniging in het budget voor Safegroup, maar ook het subsidieplafond, je móet dat, en als je te veel uitgeeft, dan heb je eigenlijk pech gehad. Daar komt het een beetje op neer. Dat zorgt ervoor dat er gewoon niet voldoende personeel aanwezig kán zijn. En de hulpvraag van onze vrouwen is complex, is heel erg uiteenlopend. Ikzelf persoonlijk ben een voorstander van dat vrouwenopvangen meer richting behandelingen ook gaan, om ook herhaling in de toekomst te voorkomen. Maar op dit moment, met deze samenstelling, is er gewoon niet meer tijd dan een uur per week. En het is helaas inderdaad zo dat daar ook nog niet altijd aan voldaan wordt. Maar ja, er zijn ook casussen waarin iemand echt héél veel hulp nodig heeft, en dan proberen we er wel een mouw aan te passen dat het wat beter gaat en wat frequenter kan. Maar ja, we kunnen natuurlijk allemaal wel invullen dat in deze situatie we gewoon niet de hulp kunnen geven aan onze vrouwen, die we eigenlijk zouden willen geven.

De voorzitter: Helder, dank.

Mevrouw Van de Donk: Graag gedaan.

Mevrouw Stolk: Mag ik nog één aanvullende vraag stellen?

De voorzitter: Ja, ik wil er even wel op wijzen dat het tien voor acht is. We hebben tot acht uur. Misschien zijn er nog meer mensen, maar ga uw gang, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Nou ja, even over dat er mensen in een gebouw zitten, die eigenlijk meer zorg nodig hebben en dat eigenlijk niet krijgen. Maakt dat de situatie in dat gebouw nog onveiliger dan dat het eigenlijk al is? Omdat er té veel, nou ja, verslaving, psychiatrie, expat, nou, u geeft het zelf al aan. Misschien moeten we wel kijken naar een SSF erbij, of waar je in kan splitsen, of dat je dat apart moet gaan doen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Stolk, uw vraag is duidelijk.

Mevrouw Van de Donk: Ik zou sowieso afstappen van, als ik zo vrij mag zijn, van het hele concept SSF, en ga mensen nou eens zien voor mensen. En niet in, je hebt een psychiatrische kwetsbaarheid, dus je moet in dit gebouw, want je moet ook een dak boven je hoofd, dat allemaal, ook mensen met een psychiatrische kwetsbaarheid, en daar ligt al een enorm taboe op. En wat gebeurt er nu, doordat we eigenlijk ervoor zorgen dat mensen actief in hun oude gedrag, zo noemen we dat zo mooi in de hulpverlening, blijven, blijft het stigma ook hoog. We weten dat mensen met een verslaving, die zijn ziek, die kunnen daar niks aan doen, die hebben hulp nodig om van hun ziekte af te kunnen komen.

Maar wat doen we? We stoppen die in een gebouw, met onvoldoende hulpverlening, wat ervoor zorgt dat ze voor onveiligheid zorgen, want dat gebeurt, waardoor dat stigma alleen maar hoger blijft. Echt daadwerkelijk voor onveiligheid zorgen en dan vervolgens ... Ja, ook wij voeren die gesprekken, die mensen met die verslaving moeten daar weg. Nee, dat hele SSF concept zou gewoon opgedoekt moeten worden. Mensen hebben recht op gedegen hulp, ja, ook op huisvesting. Maar ga dat dan eens gewoon zoeken bij de instellingen die er zijn. En stop met die forse bezuinigingen op die instellingen en steek het geld wat je in een nieuw SSF pand wil steken, eens in die instellingen die er al zijn, en ervoor zijn om die zorg te dragen, zodat ze ook hun hulp kunnen geven waar ze gewoon voor zijn. Laat het bij de mensen die het kunnen. En ik heb daar eigenlijk nog één aanvulling op, en dat is eigenlijk een beetje aanhakend op de radio-uitzending van afgelopen weekend, waar ik hoorde, in theorie was dit een goed idee, we hebben dit bedacht met de beste intenties. Waarop ik eigenlijk wil zeggen, er zijn mensen die deze plannen maken, die helemaal geen idee hebben wat deze doelgroepen precies zijn, wat het betekent, wat zo'n kwetsbaarheid is. Ga nou eens eerst eens praten met de mensen die hier écht verstand van hebben, die weten wat het betekent om met deze mensen te werken, voor je dit soort ideeën doorvoert. Nog een SSF gebouw lijkt me echt absoluut geen goed idee.

De voorzitter: Mevrouw Van Engelen heeft nog een vraag.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Kan ik gelijk een beetje nemen om jullie ook heel erg te bedanken. Want ik hoor nu ook uit de vragen en jullie antwoorden, dat is natuurlijk eigenlijk, ik zal geen oordeel geven, maar het is scheef. U zegt ook, nou, mijn trauma is juist, met iemand samen geleefd hebben, met psychische zorgen en verslaving. En dan zit je nu in een opvang met mensen met psychische zorg en verslaving. En het is natuurlijk ook een feit dat veel vrouwen in de vrouwenopvang een trauma hebben door een mannelijke ex-partner. En mijnheer De Heer zei het al, het is lastig om een plek te vinden met genoeg ruimte en de financiële middelen, om bijvoorbeeld een heel nieuw gebouw neer te zetten. Maar wat wel denk ik essentieel is voor ons om te weten, is het überhaupt mogelijk, of gezond, om deze vrouwen op te vangen in een gebouw waar ook mannen wonen?

Mevrouw Van de Donk: Nee. Zeker niet met mannen met uiteenlopende problematiek. Kijk, je moet je voorstellen, dat noemde ik net al, het is vaak een dynamiek ook. Intiem terreur bestaat, maar we hebben ook huiselijk geweld dynamieken, waar het echt niet duidelijk is wie nou precies de pleger is. Zo'n man die komt ook ergens vandaan. Ik noemde dat net al, intergenerationele problematiek. Zo'n vrouw komt ergens vandaan. Er is geen rust, er is geen stabiliteit. Wat zie je als mensen in crisis zijn, die gaan elkaar opzoeken. Dus je creëert eigenlijk situaties waarin vrouwen opnieuw blootgesteld worden aan potentiële plegers. En pardon dat ik het zo zeg, maar eigenlijk wordt het ook nog gefaciliteerd, want ze zijn gewoon samen in één gebouw.

De voorzitter: Nog een aanvullende vraag?

Mevrouw Van Engelen: Ja. Zou dus de rust voor, wetende dat die vrouwen dan alleen met vrouwen wonen, zou die rust ook bijdragen aan een sneller herstel?

Mevrouw Van de Donk: Ja absoluut. Het is enerzijds, je hebt een fijne omgeving nodig om fijn te kunnen herstellen. We hebben heel lang het idee gehad, laten we die opvangen zo versoberd mogelijk houden, want dan willen mensen weg. Ik kan jou vertellen, ik heb 29 jaar hulpverleningsverleden, ik ben 29. Ik heb nog nooit gedacht, wat een mooie instelling, laat ik hier eens blijven voor de rest van mijn leven. Zo werkt het niet. Het is wel bewezen inmiddels ook, daar zijn wetenschappelijke studies naar gedaan, dat als je een fijne omgeving hebt, herstel ook beter gaat. Vrouwen moeten zich veilig voelen. En los daarvan, verslaafdenzorg doet dat al jaren natuurlijk, dat met elkaar optrekken, fellows leren van elkaar, lotgenotencontact. Als die vrouwen hun eigen plek hebben én de juiste hulp, want laten we vooral niet vergeten dat er echt te veel bezuinigd is op de hulpverlening die er nu gegeven wordt, dan zou dat absoluut bijdragen aan hun herstel. Ik zeg altijd, de vrouwenopvang moet het nieuwe begin zijn, en nu is het een pauzestation. En dat is de verkeerde kant op.

De voorzitter: De heer Gorter.

De heer Gorter: Dank u wel, voorzitter. Weet jij toevallig welke gemeentes het wél goed voor elkaar hebben, waar we ons college naartoe kunnen sturen om te laten kijken waar ze een mooi voorbeeld hebben, hoe het wél moet?

Mevrouw Van de Donk: Ja, toevallig heb ik een aantal ideeën wel. Ik loop toevallig ook stage bij Sterk Huis in Goirle, ik doen de opleiding Ervaringsdeskundige aan het hbo, dus dat is mijn stageplaats. Daar is de vrouwenopvang goed geregeld. Ik wil niet zeggen, dat is perfect, want overal zijn natuurlijk dingetjes. Maar qua veiligheid hebben zij het heel goed in elkaar geknutseld. De verhalen die ik heb gehoord over het Oranje Huis in Amsterdam, die zijn eigenlijk ook altijd wel lovend en positief geweest. Fier is een keertje voorbijgekomen op televisie ook. Nu heb ik niet voldoende kennis over hun beleid om daar iets over te zeggen, maar ik heb wel gehoord dat zij qua veiligheid het ongelooflijk goed doen. En ik zou toch ook eens gewoon echt gaan praten met de Safegroup zelf, want Safegroup Breda, het oude Valkenhorst, dat was altijd de topopvang van Nederland. Zij waren dé kartrekker, zij hebben zo ongeveer het hele concept vormgegeven. Dus de kennis zit daar echt wel, dus ik zou daar ook echt informatie op gaan halen. En sowieso met de gemeenteraad ook in Breda schakelen, want zij hebben ook een pand van Safegroup. Zo kunnen we leren van elkaar. Dank je wel.

De voorzitter: Nog één korte vraag, mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Ja, voorzitter, misschien tot slot, gewoon benieuwd, hoe is op dit moment het contact met de gemeente? Wat zijn de afspraken die er zijn? Er is een locatie bekeken, daar hebben jullie iets over gezegd. Wat is de verwachting bij jullie op dit moment en wat zijn de afspraken die zijn gemaakt?

Mevrouw Van de Donk: Nou ja, er is gewoon nog niks concreets, daarom hebben we ook die brandbrief gestuurd. Dat hebben we ook in de brief gezet, we willen dat er iets concreets komt, want we weten dat er gesprekken zijn. Ja, er is een nieuw pand. Ja, er lopen gesprekken. Woonbron die vindt er ook iets van. Dus van alles loopt, maar er is niks concreets. Dus er zijn, ik kan niet zeggen, deze afspraak ligt er nu en daar gaan we met z'n allen naartoe bouwen. Zover zijn we gewoon nog niet.

De voorzitter: Dank. Ik wou naar een, wilde naar een afronding toekomen. Allereerst, jullie hartelijk bedankt, gewoon voor je openhartigheid en helderheid. Hoe gaan we hiermee verder, beste commissie? Ik denk dat dit wel een vervolg nodig heeft.

Mevrouw Stolk: Het is toch al geagendeerd volgens mij, volgende week?

De voorzitter: Nou, ik weet niet of het al geagendeerd, volgens mij niet.

Mevrouw Stolk: Nee? Nou, dan gaan we dat, dan gaan we dat nu doen.

De voorzitter: Nou, we kunnen niks nu, we kunnen niks nu agenderen, dat moet via de agendacommissie; wanneer het geagendeerd is.

Mevrouw Stolk: Nee, we kunnen het nu toch, die vragen agenderen, met een politieke vraag formuleren?

De voorzitter: Zeker. Maar of dat voor volgende week is, dat weet ik niet.

Mevrouw Stolk: Nee, nee. Maar dan geef ik eerst even de SP de gelegenheid, want die hebben de artikel 40 vragen gesteld, dus dat ...

De voorzitter: Dat is heel netjes van u.

Mevrouw Stolk: Goed, hè?

De voorzitter: Correct, ja.

Mevrouw Kamphuis: Dank je wel, mevrouw Stolk. Wij zouden graag een vervolg willen, of een politieke- en technische commissie, het liefst beide eigenlijk. Want dit moet wel op de kaart komen dat er wat aan gedaan wordt, want dit kan niet zo langer.

De voorzitter: Nee, maar ik vraag nu even ... Mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Ik denk, daarop aansluitend, lijkt mij een technische sessie als eerste heel fijn, want we hebben net ook een aantal namen van organisaties gehoord, waarmee we dan eerst, waar we dan vragen aan kunnen stellen, zodat we zelf ook weten, wat zijn de mogelijkheden, en een beetje ideeën en wensen opdoen. En dat kunnen we dan natuurlijk goed meenemen in de politieke overweging.

Mevrouw Stolk: Voorzitter ...

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Aanvullend daarop, en dan kijk ik ook even de griffie maar gelijk aan, misschien kunnen we wat informatie ophalen in Breda. Want waarvoor zullen we zelf het wiel uit gaan vinden, als het daar goed geregeld is? Dus misschien dat de griffie iets kan ophalen in Breda. En wat mij betreft, technisch en beeldvormend, mag wat mij betreft tegelijk, zodat we ... Nee, technisch en beeldvormend, zodat we dan ook dat vanuit Breda mee kunnen nemen. En misschien dat er iemand bereid is, laat ik het dan maar zo voorzichtig stellen, want wij zijn nooit zo van, hoe zeg je dat? Nee, geen eisen, maar, hoe noem je dat nou?

De voorzitter: Zing het maar dan.

Mevrouw Stolk: Ik weet het niet. In ieder geval dat we iets op een scherm krijgen, hoe het in Breda geregeld wordt.

De voorzitter: Gewoon een presentatie.

Mevrouw Stolk: Een presentatie.

De voorzitter: Dat is met P, hè, dat is al heel ver in het alfabet.

Mevrouw Stolk: Dus dat zou ik graag doen. En dat we daarna kijken of we dan nog een keer een beeldvormende sessie hebben, en daarna oordeelsvormend.

De voorzitter: Ik kijk ook even rechts naar de griffie. Zal dat mogelijk zijn zo'n beeldvormende sessie?

De heer Boogaard: Ja natuurlijk. Volgens mij, aan de hand van die artikel 40 vragen, die zitten volgende week in de agendacommissie. Dus het lijkt me prima als ik daar een voorstel bij doe, om het op deze manier beeldvormend te behandelen.

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Ik zou wel de wens hebben dat ook de gemeente Dordrecht dan een toelichting geeft op hoe hun op dit moment in dit hele verhaal, in deze wedstrijd zitten. Dus ook een actuele stand en een blik richting de toekomst vanuit de gemeente.

De voorzitter: Zeker. Vind ik een mooie aanvulling, want er zijn ook gewoon bepaalde zaken waar de gemeente wél en waar de gemeente ook níet over gaat. Wat niet wil zeggen dat de gemeente op de stoel moet gaan zitten en zeggen, daar zijn we niet van, maar er zit wel enige nuance in. Mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel. Wat, ik denk inderdaad wat de heer Boogaard ook zei, laten we nu ook het agenderingstool goed inzetten, dat we zelf nog eventjes goed onze aantekeningen kunnen lezen, welke namen zijn er allemaal genoemd. En dan kunnen we daar ook invullen wie wij allemaal graag zien in die beeldvormende sessie, en in wat voor vorm willen we presentaties of niet, en van wie dan wel.

De voorzitter: Zeker. Waarbij we ons zeker beseffen dat dit niet op de lange termijn geschoven kan worden. En dan kijk ik even naar links van mij.

Mevrouw Van de Donk: En anders kan er in Dordrecht ook altijd nog een motie komen, toch?

De voorzitter: Absoluut. U heeft zich goed ingelezen in hoe de raad werkt. Mevrouw Kamphuis, als laatste.

Mevrouw Kamphuis: Graag zouden we ook antwoord willen op onze vraag, welke termijn de college in gedachten hebben om een betere huisvesting voor deze vrouwen te krijgen. Daar hebben we niet echt een antwoord op gehad, vinden wij.

De voorzitter: De vraag staat genoteerd. En zeker als we dan in een volgende beeldvormende sessie, en dan op de, nou ja, wat de heer De Heer ook aangeeft, om dan ook het college aan tafel te hebben, lijkt me een goed plan. Daar kan die vraag gelijk in worden meegenomen. Als laatste.

Mevrouw Van de Donk: En ik wil toch ook nog een keertje aanstippen, alsjeblieft, kijk ook naar wat nú, en niet alleen wat in de toekomst en hoe moet het nu verder? Maar er is ook echt nú een nood aan de man.

De voorzitter: Dat hebben we denk ik allemaal goed gehoord. Dank u wel, en dank u allemaal wel voor de vragen en voor de afronding.

3. Vastellen Marktverordening en Marktvisie – Raadsvoorstel

4. Raadsinformatiebrief over Juridisch advies ambulante handel en de Europese Dienstenrichtlijn – Raadsinformatiebrief

Voorzitter: De heer Groenewege
Commissiegriffier: De heer Boogaard
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Aarden (Partij voor de Dieren)
Dhr. Van den Berg (CDA)
Dhr. Droog (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Van Engelen (GroenLinks)
Dhr. Gorter (Op Ons Eiland)
Mevr. De Groot (Beter Voor Dordt)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Dhr. Katif (Beter Voor Dordt)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Van Pelt (Forum voor Democratie)
Mevr. Pichel (Forum voor Democratie)
Dhr. Safranti (DENK)
Mevrouw Stolk (VSP)

Portefeuillehouder: Wethouder Burggraaf

De voorzitter: Beste mensen, laten we gaan beginnen. Welkom raads- en commissieleden, wethouder Burggraaf, belangstellenden, publiek, meekijkers. We hebben inmiddels quorum, waarvoor dank. En voor het verslag wil ik u vragen om zich kort voor te stellen, en dan begin ik aan mijn rechterzijde.

De heer Boogaard: André Boogaard, commissiegriffier.

De heer Aarden: Tristan Aarden, Partij voor de Dieren.

De heer Van Pelt: Dirk van Pelt, Forum voor Democratie.

De heer Droog: André Droog, ChristenUnie/SGP.

De heer Van den Berg: Elco van den Berg, CDA Dordrecht.

Mevrouw Van Engelen: Yara van Engelen, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw De Groot: Megan de Groot, Beter Voor Dordt.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter Voor Dordt.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Gorter: Wouter Gorter, Op Ons Eiland.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP Dordrecht.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Safranti: Mehmet Safranti, DENK Dordrecht.

De heer Burggraaf: Maarten Burggraaf, wethouder.

De voorzitter: En ik ben Pieter Groenewege, en ik ben vandaag uw voorzitter. We hebben het vandaag over het raadsvoorstel vaststellen Marktverordening en Marktvisie, en over de raadsinformatiebrief, over juridisch advies ambulante handel en de Europese Dienstenrichtlijn. Dit zijn punten 3 en 4 op de agenda, en die worden gezamenlijk behandeld. Er zijn nog technische vragen gesteld, die zijn gisteren beantwoord, en de beantwoording is toegevoegd aan het dossier. We gaan vandaag niet het hele voorstel in alle detail behandelen. Deze vergadering richt zich op onderwerpen waar de commissie over van mening verschilt. En dat doen we aan de hand van vijf politieke vragen. Vier daarvan hebben we vorige week vastgesteld, en één is later nog aangeleverd door de Partij voor de Dieren. Deze vragen gaan over de onderwerpen, persoonlijke aanwezigheidsplicht, de overgangstermijn en de contracttermijn van vijftien jaar, de verplaatsing van de markt, de juridische kwetsbaarheid van het voorstel en de verkoop van levende dieren op de markt. Op de eerste twee onderwerpen zijn amendementen aangekondigd. Dus het zijn vijf nogal verschillende onderwerpen, en daarom heb ik ook een ordevoorstel. Om te voorkomen dat we vijf discussies hebben die door elkaar heen gaan lopen, wil ik voorstellen om de eerste twee politieke vragen, met de bijbehorende amendementen, individueel te behandelen eerst, en daarna de overige drie politieke vragen, als u dat goed vindt. Ja, ik zie geknik, dan gaan we dat op die manier doen. Dan zijn we aanbeland bij de eerste termijn van de commissie. En de eerste politieke vraag die dan aan de orde is, is, ik zal hem even voorlezen, hoe beoordelen we de persoonlijke aanwezigheidsplicht voor marktondernemers?

En dan wil ik graag eerst het woord geven aan de VSP, want die heeft op dit onderwerp een amendement aangekondigd, samen met Forum voor Democratie, Beter Voor Dordt, het CDA, DENK, GroenLinks, Fractie van Waardhuizen en Op Ons Eiland. Mevrouw Stolk, u mag dit amendement kort toelichten.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik wil niet heel ver uitweiden, om het debat een beetje klein te houden. We hebben al uitvoerig hierover gesproken, over dit onderwerp. En volgens mij hebben wij ook al aangegeven dat wij het niet belangrijk vinden dat de marktkooplieden zelf aanwezig moeten zijn, vandaar ook dit amendement. Ik wil daarbij een aantal mensen ook even bedanken, de partijen die hieraan meegeholpen hebben met dit amendement, de griffie en de ambtelijke ondersteuning, maar ook de marktkooplieden die hier ook hun steentje aan bijgedragen hebben. En voorzitter, als ik dan even aan mag geven, de overwegingen, dank ook aan het CDA voor het meewerken hieraan. Wat we nou willen met dit amendement, we willen graag een goede voortzetting van de markt garanderen, voor zowel de Dordtse inwoners, als de vaste marktbezoekers van buiten Dordrecht. En ondanks het raadsvoorstel een verruiming is ten opzichte van de huidige regels, willen we dat de ondernemer meer ruimte krijgt om te ondernemen, zodat ook Dordrecht een aantrekkelijke plaats blijft voor de marktondernemers. Tijdens de commissievergadering hebben de juristen aangegeven dat een vervangvergunning het argument achter de branchering niet onderuit haalt. Er is een sterke wens vanuit de ondernemers om meer vrijheid te hebben in de keuze van aanwezig zijn op de markt. En marktondernemers staan voor de kwaliteit, het is niet realistisch om te denken dat de marktkwaliteit afneemt vanwege hun afwezigheid. En daarvoor hebben wij dit amendement ook ingesteld. En als we dit ook wat gaan doen, waar wij ook grote voorstander van zijn, ik vind het jammer dat mijn collega van de Dordtse VVD niet aanwezig is, want dat komt ook een beetje uit zijn verhaal, dat we ook weer een beetje de beleving krijgen op de markt. Dat we weer, dat de ondernemers weten, de marktondernemers, dat we een andere beleving krijgen, dat het fijn is om naar die markt toe te gaan. Dat is goed voor onze inwoners van de stad, maar dat is ook goed voor de marktkooplieden, onze winkeliers die we hebben. Dordrecht is een stad die erg aan het vergrijzen is, we moeten mensen aan ons zien te binden, waarbij mensen toch heel graag naar de markt gaan. En laten we nou voor alle ondernemers in onze stad een faciliterende rol geven, en laten we het ze vooral niet te moeilijk maken. En vandaar ook dit amendement, voorzitter. Daar wil ik het even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag dat ik mijn microfoon aan had laten staan, excuus. Ik ben benieuwd of, want ik wil ook voorkomen dat we te veel in herhaling vallen en steeds dezelfde argumenten opnieuw horen, dus ik ben wel benieuwd of er iemand van de mede-indieners nog een argument misschien heeft toe te voegen aan wat we net hebben gehoord over dit amendement. Jazeker, de heer Gorter.

De heer Gorter: Dank u wel, voorzitter. Om niet het verhaal te herhalen, duidelijk wat mevrouw Stolk van de VSP gesproken heeft. We hebben nog wel een vraag aan de wethouder. Waarom wordt er een onderscheid gemaakt tussen de ambulante- en de reguliere handel, in relatie tot verplichte aanwezigheid? Die vraag zou ik nog wel beantwoord willen hebben.

De voorzitter: Dat is wel een technische vraag, en die had u ... Ja, daar heeft u heel veel gelegenheid voor gehad om die al te stellen. Heeft u, als u hem op een politieke manier stelt, dan kunnen we hem vandaag aan de orde laten komen, maar anders moet u hem toch schriftelijk voor de raad indienen.

De heer Gorter: Nou, laat ik de vraag dan ... Wat vindt de wethouder ervan?

De voorzitter: Die is goed. Dan weer even terug naar die persoonlijke aanwezigheidsplicht en het amendement. Zijn er nog mensen die in eerste instantie tégen dit amendement zijn, of iets anders te melden hebben over de persoonlijke aanwezigheidsplicht? Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Wij zijn hier natuurlijk in meegegaan, dat is gezegd en staat ook in het document. Een belangrijke vraag die ik daar ook wel aan wil stellen bij de wethouder, omdat het natuurlijk zowel in het raadsvoorstel, als meerdere malen in de beeldvormde sessie is genoemd, over eigenlijk de noodzaak van deze aanwezigheid vanwege de branchering. Dus ik zou heel graag een reflectie van de wethouder daarop willen.

De voorzitter: Of dit amendement wellicht die branchering dan aantast. Ik vertrouw erop dat de wethouder daarop gaat reflecteren. Is er iemand die nog iets toe te voegen heeft over de persoonlijke aanwezigheidsplicht, of kunnen we naar de reactie van de wethouder? De wethouder, aan u het woord.

De heer Burggraaf: Dank u wel, voorzitter. Nou goed, laten we vooropstellen dat we, gezien heel veel technische sessies die we inmiddels hebben gehad en de tijd en energie die u erin heeft gestoken, dat we in ieder geval vast kunnen stellen dat we met z'n allen de markt erg belangrijk vinden voor onze binnenstad, en dat we die graag een goede toekomst willen bieden in onze stad. Nou, daar is natuurlijk ook de grondslag van de Marktvisie voor geweest. Dat maakt het ook een belangrijk onderdeel van het toekomstbeeld in de binnenstad, waarin we met verschillende partijen stellen dat we in deze tijd elkaar nodig hebben om die beleving in die binnenstad te bieden, want dat is echt de kurk waarop een binnenstad kan drijven en een goede toekomst tegemoet gaat. En daar is ook de Marktvisie op gericht. Daar zit een deel van de persoonlijke aanwezigheid en de persoonlijke betrokkenheid van ondernemers ook achter, wat ook terug te vinden is in de visie. Ik vind het ook heel mooi om te zien hoeveel marktondernemers hier al die avonden weer naartoe zijn gekomen om, ondanks het vroege opstaan, toch ook weer laat in de avond hier toch weer paraat te kunnen zijn. En daar heb ik ook een energie uit ontdekt waarvan ik denk, nou, dat geeft ze ook vertrouwen in, als het gaat om met elkaar investeren in die binnenstad, grote betrokkenheid te hebben. En ik hoop dat dat, in ieder geval dit ook gebracht heeft dat we met elkaar in die binnenstad ook zo meteen elkaar misschien nog beter kunnen vinden, nog beter die aankleding kunnen verzorgen. Ik hoorde de VSP vragen, het moet een beleving worden, is daar ook ruimte voor bepaalde activiteiten en evenementen en dergelijke? Nou, dat zit natuurlijk ook achter, en dan loop ik vooruit denk ik op een debat wat later komt, maar op de visie die we dan hebben met betrekking tot de invulling op Statenplein.

Nou, alles gericht op beleving, nogmaals, ik hoop dat we die energie met elkaar om kunnen zetten in mooie nieuwe ontwikkelingen. Dan over de persoonlijke aanwezigheidsplicht. Kijk, allereerst is daar een discussie over geweest, want die was er al bij de markt. Dus we moesten nu de Marktverordening aanpassen vanwege de Europese Dienstenrichtlijn. In de oude Marktverordening was er al een persoonlijke aanwezigheid. Daar is vervolgens discussie over ontstaan bij een aantal ondernemers op de markt, die zeiden, in deze tijd willen we ook, hebben we ook tijd nodig om andere dingen te doen, en kunnen we niet elke keer aanwezig zijn op die markt, of willen we ook andere keuzes maken. Nou dat, die discussie hebben we in de marktadviescommissie gehad, en daar was een verdeelde stemming, zeg maar, over. De helft zei, we willen graag die aanwezigheidsplicht, de andere zei, die willen we versoepelen. Nou goed, op basis daarvan, dat is het eerste, feitelijk zeggen we, daar was niet een grote meerderheid, of een aanmerkelijke meerderheid die zei, nou, pas die persoonlijke aanwezigheidsplicht aan. Dat is één. Het tweede is dat we hebben geconstateerd dat de Europese richtlijn natuurlijk, Dienstenrichtlijn, streng is. In de zin dat ze zeggen, het is vooral ingericht op bieden van een eerlijk speelveld, dat er mogelijkheid is voor nieuwe toetreders om ook een kans te krijgen om op die markt te gaan. En dat vraagt dus zoveel, eigenlijk zo min mogelijk regels om op een markt te kunnen opereren. Dat is eigenlijk de kerngedachte van zo'n Dienstenrichtlijn. En toch hebben wij gezegd, nou ja, branchering vinden we heel belangrijk. Er was al een brancheringslijst, want juist de diversiteit van zo'n markt, dat geeft, de afwisseling geeft de kwaliteit van de markt, en dat willen we graag bewaken en dienen. Dan zegt vervolgens die Dienstenrichtlijn, als u dat heeft, dan moet u een aantal dwingende redenen van algemeen belang hebben, om dat soort extra maatregelen te kunnen stellen. Nou, daar komt de persoonlijke aanwezigheid vandaan. En dat heeft u ook vorige week van de advocaat gehoord, daar zit gewoon altijd ... Zoals we hem nu hebben opgebouwd, geeft dat een hele sterke argumentatie om te kunnen zeggen dat we die dwingende redenen hebben om daarmee de branchering te kunnen toepassen, en daarmee de grootste zekerheid dat de verordening, zoals we die nu ook vaststellen, ook mocht het aangevochten worden, binnen die Dienstenrichtlijn valt. Natuurlijk is het vervolgens, staat het vrij aan u om daar zelf een oordeel over te doen, zeg maar. Het is ook een weging van verschillende belangen die u wil dienen. Het is geen harde wetenschap, in die zin. Alleen, goed, nogmaals, wij zijn er wel van overtuigd dat dit, zoals we hem nu hebben ingestoken, de grootste zekerheid biedt dat de verordening zoals we die nu hebben, ook stand kan houden. En ik zie een vinger, volgens mij.

De voorzitter: Ja, mevrouw Van Engelen, met een vraag.

Mevrouw Van Engelen: Voorzitter, dank u wel. Wat ik nog even benieuwd was van de wethouder, want die geeft inderdaad opnieuw het argument aan voor de persoonlijke aanwezigheidsplicht. En waar ikzelf niet helemaal achter kom, wat verandert meerdere mensen aanwijzen, die voldoen aan de persoonlijk aanwezigheidsplicht, bijvoorbeeld twee of drie, verandert dat argument dan?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Dank u wel, voorzitter. Nog maar, het is geen, dat is dus geen, het is niet iets heel hards waarvan je kan zeggen, op moment dat je de één toevoegt, dan staat je argument niet meer. Kijk, het basisprincipe is, op het moment dat je die persoonlijke aanwezigheid stelt en feitelijk zegt, het is een familieonderneming, dan geef je het de kwalificatie, waarmee je kan zeggen, daarmee geeft het aspecten. In andere gemeentes hebben ze ook bijvoorbeeld als grondslag gebruikt dat het noodzakelijk is, maar dan heb je het vooral over kleinere gemeentes die eigenlijk feitelijk in de kern heel veel van die winkels of producten die worden aangeboden, niet meer hebben als er geen weekmarkt zou zijn. Dus die kunnen dat ook als een argument gebruiken om te zeggen, we moeten zo'n markt wel in de brancheringsregels stellen, want anders dan zou niemand meer z'n groenten kunnen kopen in de stad. Nou goed, dat is natuurlijk, in een stad als Dordrecht geldt zo'n argument niet, want daar hebben we gewoon nog een groter bedieningsniveau, dus moeten we sterker leunen op die persoonlijke aanwezigheid. Maar goed, als u mij vraagt, maakt één of twee het verschil? Dat is dus niet zo hard te stellen. Ik kan alleen stellen dat, puur juridisch gekeken, ik het waarschijnlijk acht dat het risico wat groter is, dat je wat minder sterk het kan beargumenteren. Maar ik kan ook niet stellen dat het daarmee niet meer voldoet aan die uitzonderingsgrond. Het andere aspect wat we heel erg willen voorkomen, ik ben even aan het zoeken, ik heb het amendement nu even niet voor ogen, maar volgens mij is dat wat er ook in het amendement staat, als ik het zo goed begrijp, is het risico dat we willen voorkomen dat je een vergunning hebt op persoon, die je hebt gekregen vanwege de kwaliteit die je als ondernemer brengt, er zit ook een selectiesysteem in, en dat je gaandeweg formeel nog de vergunninghouder bent, maar materieel dus in de praktijk iemand anders de marktkraam bestiert, en je dan niet de kwaliteit krijgt die je eigenlijk had beoogd, dan wel, je eigenlijk oneerlijke concurrentie doet, want daarvoor had je dat selectiemodel juist. En dat maakt dat je die persoonlijke aanwezigheid wil en dat je niet met vervangingsvergunningen dan eigenlijk de facto de situatie moet kunnen krijgen, waarbij iemand zegt, ik heb wel die aanvraag gedaan, maar in de praktijk ben ik er niet, ben ik niet betrokken bij mijn zaak, en is het eigenlijk iemand anders die het doet. Maar volgens mij zit dat aspect, als ik het zo beluisterde, maar nogmaals, ik heb hem niet van begin tot eind gelezen, maar bent u in ieder geval op zoek in het amendement om daar, om op dat aspect invulling te geven. En ik stel voor dat, maar goed, ik zie hem nu ook voor het eerst, maar dat we daar richting de gemeenteraadsvergadering ook nog wel even goed reflectie op zullen geven, puur op dat soort technische aspecten. Ik denk dat voor nu vooral de discussie gaat over het principe, nou, hoe kunnen we persoonlijke aanwezigheid, of uw zoektocht persoonlijk aanwezig, met de kernwaardes die je wil bieden, op een andere manier invullen? En dan was er nog één vraag, of is er tussentijds? Dat was over het verschil van de heer Gorter, de vraag tussen reguliere- en ambulante handel. Het hele, even kijken, waar zit mijnheer Gorter? Die zat de vorige keer aan de andere kant; daar zit-ie. Nee, vorige week zat u aan de overkant. Maar, dat zit 'm puur in, wie geeft de vergunning uit? En bij de markt, de marktkooplieden, is het een vergunning van de openbare ruimte, dus zijn we als publiek orgaan, geven we schaarse ruimte uit aan een ondernemer, en daar moeten we op selecteren. En bij de reguliere handel heb je gewoon sprake van een private transactie, want dan is het gewoon huren van een private eigenaar. Dus daar speelt niet het overheidsaspect en de wegingen die daarachter zit en de waarborg van Dienstenrichtlijn achter.

Ik kan wel zeggen, vind ik persoonlijk, dat je vaak ziet dat in Dordrecht de couleur locale, de ondernemers die zelf eigenaar zijn en in de winkel staan, of de supermarkt die je niet in franchise, waarvan een franchisenemer is, daar zie je vaak echt wel kwaliteitsverschil, als iemand op een andere manier betrokken is bij de zaak, dan als het van verdere afstand is, of niet vanuit eigen ondernemerschap. Maar goed, dat is eigenlijk meer een zijpaadje, het formele antwoord is het verschil tussen publiek handelen en privaat handelen.

De voorzitter: Goed, daarmee hebben we een reactie van de wethouder. U kunt daar in tweede termijn nog op reageren, maar voor de eerste termijn gaan we nu door met de volgende politieke vraag, die gaat over ... Excuus. In de tussentijd hebben we ook wat nieuwe aanschuivers, de heer Rolin den Heijer, van de Dordtse VVD, en de heer Gert Jan Kleinpaste, van Gewoon Dordt. Voor het verslag is dat nuttig om inderdaad even te noemen, dank voor de herinnering. De volgende politieke vraag die op de agenda staat gaat over de overgangstermijn en de vergunning termijn. En die luidt, hoe beoordelen we de overgangstermijn van vijftien jaar voor huidige marktondernemers en de termijn van vijftien jaar voor nieuwe vergunningen?

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik ga even mijn collega helpen als dat mag.

De voorzitter: Wat dan?

Mevrouw Stolk: Volgens mij weet de heer Den Heijer niet dat we het punt voor punt doen. Dus ik weet niet ...

De voorzitter: Goede herinnering, inderdaad.

Mevrouw Stolk: Maar dan ga ik een beetje, dan ga ik even op de stoel van de voorzitter zitten, dat wil ik niet.

De voorzitter: Goed punt, inderdaad. We hebben aan het begin besloten dat we de eerste twee politieke vragen individueel behandelen, en de laatste drie gezamenlijk daarna. Dus we zijn nu aanbeland bij de tweede politieke vraag, over de overgangstermijn en vergunning termijn. Daar is een amendement over aangekondigd door Beter Voor Dordt, samen met Forum voor Democratie, VSP, CDA, DENK, GroenLinks en Op Ons Eiland. En ik denk dat het handig is als Beter Voor Dordt dat amendement eerst even kort toelicht.

De heer Katif: Voorzitter, dank je wel. Ik sluit me bij de woorden van mevrouw Stolk, datgene wat ze gezegd heeft over alle participanten en vooral ook de marktkooplieden en mensen die tot nu toe alles gevolgd hebben, ook de collega's die het amendement hebben ondersteund. Ik had mijn woordvoering anders ingedeeld, en doordat u daarin, ga ik het toch anders doen. Maar, het komt goed. Ik ga dwars doorheen, als het ware.

De voorzitter: Als u zich nu maar wel beperkt tot die politieke vragen.

De heer Katif: Voorzitter, nee, ik zal het proberen, voor mezelf proberen uit te leggen. Beter voor Dordt vindt dat de voorgestelde overgangstermijn van vijftien jaar voor zowel huidige marktondernemers, als de nieuwe vergunningen, verdient een kritische kijk. Gezien de investeringen die de marktondernemers moeten doen, met name in zero-emissie voertuigen, is een termijn van vijftien jaar mogelijk ontoereikend om deze investeringen terug te verdienen. Een verlenging naar minimaal twintig jaar zou marktondernemers de nodige stabiliteit bieden om hun investeringen te rechtvaardigen en de continuïteit van hun bedrijven te waarborgen. Zo zien wij ook dat de regering verzoekt de VNG, om er bij de gemeentes op aan te dringen de vergunningsduur ambulante handel goed en met de actuele gegevens te onderbouwen, en opnieuw de terugverdientijd c.q. de optimale vergunningsduur te onderzoeken. Dit is in navolging van de kamerbreed aangenomen motie, die stelt dat een eerder onderzoek uit 2021, met een terugverdientijd van marktondernemers, inmiddels achterhaald. En als het goed is, voorzitter, staat ook in de motie, of in het amendement ook de digitale adres waar die motie ook staat. Tevens, ook de brancheorganisatie CVAH zegt over haar eigen rapport uit 2019, ook verouderd, over de terugverdientijd, dat dit achterhaald is door de coronaperiode en de zero-emissie problematiek, en pleit ook voor een minimale vergunningsduur van twintig jaar. En daarmee kom ik aan het einde van, daarom hebben wij ook een amendement samen met een aantal collega's ingediend.

De voorzitter: Dank u wel, heldere toelichting, denk ik. Ik wil eerst even kijken naar de mede-indieners van dit amendement, of zij misschien nog argumenten hebben die ze hieraan willen toevoegen, of iets anders dat ze willen zeggen over de termijn van de vergunning. Is dat het geval? Nee. Nou, dan heeft u het zeer helder toegelicht. Dan wil ik ook nog even rondkijken of er nog andere mensen zijn die wellicht iets willen zeggen. Mevrouw Kamphuis, van de SP.

Mevrouw Kamphuis: De vergunning van vijftien jaar vinden wij in de basis goed. Maar door de komst van een zero-emissiezone, waar wij altijd tegen waren, betekent dat dit wel, dat de marktondernemers opnieuw moeten investeren in vervoer. Die vijftien jaar is ook wel erg kort, als ze straks gedwongen over moeten stappen naar elektrische wagens. En dat vinden we daarom, dat de plannen voor een emissieloze zone, die toch een betekenisvolle bijdrage levert aan het tegengaan van uitstoot, moeten afblazen. Of de vergunning langer moeten maken dan vijftien jaar.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: Een interruptie van de heer Kleinpaste, van Gewoon Dordt.

De heer Kleinpaste: Ik vind het een interessant punt wat mevrouw Kamphuis maakt. Maar mijn vraag is, zou je dan, omdat het voor de markt slecht uitpakt, af moeten zien van de complete maatregel, of zou je dan eerder moeten denken aan een ontheffing om te zorgen dat marktkoopliden ook met andere dan zero-uitstoot wagens naar hun werkplek toe kunnen rijden? Dus waarom niet een keuze om dan dat voor een beperkt segment op te lossen, en meteen denken, dan moeten we van de hele maatregel af?

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, SP.

Mevrouw Kamphuis: Dan moeten we een uitzondering maken voor de marktkooplui, winkeliers, pakketbezorgers, en nog meer van dat soort bedrijven.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Kleinpaste .

De heer Kleinpaste: Ik snap die andere uitzondering niet precies, want over het algemeen geldt voor pakketbezorgers en winkeliers dat die niet met een tijdelijke vergunning zitten.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dat klopt, maar die moeten ook naar de binnenstad om te laden en lossen.

De heer Gorter: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Gorter.

De heer Gorter: Volgens mij heeft de wethouder daar al antwoord op gegeven, en die wil daar geen voorkeursrol voor deze marktkooplui in opnemen. Dus die wil dat gelijktrekken met gewoon alle aanbieders. Dus in principe heeft de wethouder gezegd dat hij op die zero-emissiezone geen, op voorhand geen, hoe heet het, vrijstelling op een, even kijken, op het uitstel voor die zero-emissiezone wil hebben.

De voorzitter: En u bent benieuwd wat mevrouw Kamphuis daarvan vindt.

Mevrouw Kamphuis: Ik vind het meer dan terecht dat de wethouder geen uitzondering maakt voor marktkooplui en andere winkeliers.

De voorzitter: Oké. Iemand anders op dit onderwerp? De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Nou, we zien dat deze tijd veel van de ondernemers vraagt, en we zien ook dat de ambulante handel, dat daar vrij veel regels over worden uitgestort, Europees, landelijk, maar ook hier lokaal. En we willen eigenlijk ook met elkaar dat de ondernemers die duurzaamheidstransitie doormaken, die zij ook overigens zelf voorstaan. En dat vraagt, en dan vraagt dat, en dat oordeelt onze fractie, ook een bepaalde mate van zekerheid om die investeringen te kunnen doen. En de eerste de beste horde die we als gemeente nemen naar een zero-emissiezone blijkt dus ook een weerbarstige. En dit zal ook niet de laatste horde zijn die we met elkaar nemen, wat ook door mijn collega hier naar voren werd gebracht. En omdat dat niet de laatste horde is, kunnen we onszelf ook de vraag stellen, hoe verhoudt de theorie zich nu in, die we nu in ons beleid formuleren, ons tot de praktijk anno 2024? En hoe gaan we daar in de toekomst mee om? En we hebben met elkaar de afgelopen keer besloten dat we daar in een andere commissie over doorpraten. En ik denk dat dat ook ongetwijfeld zal gaan gebeuren.

Maar dat maakt wel dat wij tot de conclusie zijn gekomen dat bovenop de verruiming die het college doet inzake de aanwezigheidsplicht, wij overwegend positief staan om drie vervangers op een vergunning toe te staan. En nu zijn we, ik had deze even gesnoept van de eerste ronde die ik gemist had, voorzitter. En het tweede punt over de vergunningsduur, die zien wij ook in relatie tot het aantrekken van kapitaal voor investeringen. En daarom ziet mijn fractie de verruiming naar twintig jaar als noodzakelijk.

De voorzitter: Helder. Is er nog een andere fractie die het woord wenst op dit onderwerp? De heer Aarden, van de Partij voor de Dieren. Dit is uw maidenspeech. Maar ik heb gehoord dat u wel vragen verwelkomt, dus ...

De heer Aarden: Ja, ik heb maar een klein stukje hoor, ik wilde er even op reageren. De overgangstermijn is voor de Partij voor de Dieren nog een punt van twijfel. Wij staan wel achter een zero-emission zone, maar we willen wel graag dat marktondernemers een duurzaam wagenpark wel kunnen betalen. Dus dat speelt voor ons ook mee in contractduur en overgangstermijnen. Daar tegenover staat dat we nieuwe gegadigden ook niet willen benadelen met een te lange overgangstermijn. Dus wat betreft het amendement van onder andere Beter Voor Dordt, over de marktvergunning van twintig jaar, willen wij dan ook afwachten op het oordeel van de wethouder.

Mevrouw Stolk: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel. Gefeliciteerd met uw maidenspeech. U mag hoor, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, één vraag. Hoe kijkt de Partij voor de Dieren tegen ons amendement aan, over de aanwezigheidsplicht?

De voorzitter: Dat heeft u nog niet gezegd.

De heer Aarden: Nee, klopt, daar zijn wij mee eens.

Mevrouw Stolk: Dat is mooi. Misschien dat we dan jullie logo er ook bij kunnen zetten.

De heer Aarden: Dat zou ik even moeten bespreken met de fractie.

De voorzitter: Even kijken. Is er nog iemand die het woord wenst op het onderwerp contractduur? Nee? Dan gaan we naar een reactie van de wethouder.

De heer Burggraaf: Dank u wel, voorzitter. Ja, dat is mooi, er ligt een motie, nee, amendement voor twintig jaar, en ik zie iets van 20 van de 39 raadszetels, dus dat past mooi bij de termijn die wordt gepresenteerd. Kijk, allereerst, om maar even te beginnen bij wat de heer Katif aankaart, waar in de Tweede Kamer discussie over is geweest. Want dat klopt inderdaad, dat daar recent ook een oproep is geweest, wacht eens even, die vergunningsduur die aan markten wordt geboden, die is wel erg kort.

En dat is omdat in heel veel gemeentes moet, maar in ieder geval, mijn indruk is dat bij de meeste gemeentes inmiddels die Dienstenrichtlijn wel is doorgevoerd, ze allemaal inmiddels naar een bepaalde tijd vergunningverlening gaan. En daar zie je gewoon in veel gemeentes vergunningsduur die vijf of acht jaar of tien jaar is, dus die echt wel kort is, en die ook in een periode zijn afgegeven voordat de corona speelde of andere discussies. Nee? Oké.

De voorzitter: Ik heb de signalen van mevrouw Stolk verkeerd begrepen.

De heer Burggraaf: Oké, nee.

De voorzitter: U mag het vervolgen.

De heer Burggraaf: Dus dat even ter duiding. Het andere punt is dat, waar baseer je nou uiteindelijk die vergunningverlening op, of de vergunningsverleningsduur? Daarvan zegt die Dienstenrichtlijn, het moet lang genoeg zijn om op een, om je investeringen terug te kunnen verdienen en een eerlijke boterham te verdienen als marktondernemer. En tegelijkertijd mag het ook niet overbodig lang zijn, omdat natuurlijk, hoe langer je ... Nou, het ene uiterste is de onbepaalde tijd, wat we nu hebben, dan heeft een toetreders nooit de kans om toe te treden. Dus daar zit, tussen die balans moet je uiteindelijk een looptijd kiezen, die dus nogmaals, voor de zittende ondernemers een goede terugverdientijd geeft, en voor nieuwe toetreders ook genoeg kansen om toe te treden.

De voorzitter: Een vraag van de heer Van den Berg, CDA.

De heer Van den Berg: Ik was benieuwd inderdaad of dat de wethouder een reactie heeft op de, ook op de opmerking van brancheorganisatie CVAH die ook zelf zegt dat hun eerdere rapport van terugverdientijd van vijftien jaar achterhaald is, en adviseert om een terug, om een vergunningsduur van twintig jaar in te stellen.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Ik was bijna op dat punt inderdaad, want dan geeft vervolgens, zegt de rechter eigenlijk om het te toetsen, zegt, jij moet, op basis van een economisch onderzoek moet je die vergunningsduur dan ook kunnen onderbouwen, waarom je die bepaalde tijd kiest. Er ligt een rapport van 2019, volgens mij, en die zegt feitelijk, je hebt negen jaar nodig om een investering terug te verdienen en twaalf jaar om uiteindelijk ook nog een goed inkomen eruit te halen. Dus dat is de bandbreedte die economisch is meegegeven. Dan even ...

Mevrouw Pichel: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Pichel, met een vraag.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik wil toch even wel een opheldering van de wethouder, want de wethouder geeft eigenlijk ook wel een beetje de letter van de Dienstenrichtlijn aan, maar ook wel een beetje de geest van de Dienstenrichtlijn.

En het is ook nu wel net alsof, de wethouder gebruikt die woorden van de Dienstenrichtlijn, heeft voorwaarden voor die schaarse vergunning. Maar in principe zegt de Dienstenrichtlijn natuurlijk eigenlijk dat het níet mag, dat het niet beperkt mag worden. En als we dat doen, dan baseren we ons op een uitzonderingsregel. Dus ik vind dat wel belangrijk voor de commissie om dat helder te hebben, dat natuurlijk bepaalde dingen in beginsel verboden zijn en dat we ons beroepen op een uitzonderingsregel. En dit is ook even voor de helderheid voor de commissie, voor deze zaak.

De voorzitter: Waarvan acte.

Mevrouw Pichel: Kan de wethouder dat bevestigen dat dat zo is?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Nou, zeker als het gaat om de discussie die we hiervoor hadden over branchering, onder andere. Voor dit aspect is niet zozeer een uitzondering, als wel dat de wet gewoon stelt, nogmaals, je moet de balans hebben tussen, je onderneming kunnen draaien en daar een, die investering uit terug te kunnen verdienen en een redelijk inkomen uit te kunnen krijgen, versus de afweging, het mag niet heel veel meer langer dan dát zijn, om daarmee alsnog nieuwe toetreders eigenlijk te lang de kans te ontnemen om ook op die plek te kunnen staan, waar het wezen van de Dienstenrichtlijn uit ontstaan is. Om dan te zeggen, je hebt schaarse openbare ruimte ooit voor, of nu voor onbepaalde tijd uitgegeven, en dat geeft nieuwe ondernemers geen kans om toe te treden. Dus dat is de balans die je moet zoeken. Nou, dan ga ik even ...

De voorzitter: Een vervolgvraag van mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank voor de toelichting van de wethouder. Maar dan nog steeds vind ik wel belangrijk, want we gaan nu weer kijken naar een balans in die uitzonderingsregel. Maar mijn vraag was inderdaad wel even de bevestiging dat de Dienstenrichtlijn natuurlijk eigenlijk iets anders zegt, en dat we ons beroepen op regels, omdat het in principe niet mag. En het kan alleen maar als je je vervolgens natuurlijk houdt aan bepaalde dwingende regels. In plaats van dat we zeggen, we moeten dit doen, omdat de Dienstenrichtlijn dit zegt. Want de Dienstenrichtlijn zegt juist het tegenovergestelde.

De voorzitter: Wat is uw vraag?

Mevrouw Pichel: Dat ik dat graag bevestigd wil hebben, en niet in een ander treintje wat toelichting wil hebben op een afslag.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Kunt u dan even duiden wat u precies bedoelt, welk aspect er anders is dan een Dienstenrichtlijn stelt?

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u. Nou, de Dienstenrichtlijn zegt natuurlijk gewoon in eerste instantie dat er geen beperking moet worden opgelegd. Om te beginnen is de Dienstenrichtlijn natuurlijk gewoon opgesteld om vrij verkeer tussen EU lidstaten te doen, niet zozeer voor de lokale markt. En als je dan wel wil gaan beperken door bijvoorbeeld schaarse vergunningen, omdat er schaarse ruimte is of iets dergelijks, dat we ons dus inderdaad beroepen op de uitzonderingen, in plaats van waar de Dienstenrichtlijn oorspronkelijk voor bedoeld is. En is de wethouder het daarmee eens, of zie ik dat verkeerd?

De voorzitter: Nou ja, ik denk dat de vraag is of er een relatie is tussen de schaarse vergunningen, want die hebben wel een relatie met die overgangstermijn. Er is alleen, er zijn alleen vergunningen nodig omdat er schaarse ruimte is. Toch? En of daar een relatie is met de Dienstenrichtlijn. Nee?

Mevrouw Pichel: Kijk, ik ga ...

De voorzitter: We zitten nog steeds bij het onderwerp ...

Mevrouw Pichel: Mevrouw Stolk wil helpen.

De voorzitter: Vergunningstermijnen ...

Mevrouw Pichel: Ja.

De voorzitter: Trouwens, wil ik even zeggen.

Mevrouw Stolk: Ik wil even een verhelderende vraag stellen, want ...

De voorzitter: Aan wie?

Mevrouw Stolk: Aan mevrouw Pichel.

De voorzitter: Dat kan niet, want we zitten in de termijn van de wethouder. Excuus.

Mevrouw Pichel: Zal ik? Ik ga kijken of ik de woorden uit mevrouw Stolks hoofd kan pikken.

De heer Gorter: Zal ik er even tussenuit gaan?

Mevrouw Pichel: Graag, dan kan ik er beter bij. Nee, even voor de helderheid. De Dienstenrichtlijn is een Europese Dienstenrichtlijn die is opgemaakt, achttien jaar geleden. En die zegt in principe, geen beperkingen opleggen. Als we dat wél willen doen, wat in beginsel verboden is voor de Europese Dienstenrichtlijn, dan moeten we dus ons inderdaad beroepen op allerlei dwingende regels die daarvoor gelden. Dus als je dan toch wél een schaarse vergunning wil gaan afgeven en het wil gebruiken om vergunningen in te trekken, dan moet je dus wel voldoen aan een aantal voorwaarden. En de wethouder legt ons net bepaalde dingen uit, en dat is allemaal kloppend, ik zeg ook niet dat dat foutief is.

Alleen, de manier waarop het gebracht werd was net alsof het een oplegging is van de Europese Dienstenrichtlijn, dat we schaarse vergunningen moeten gaan uitgeven. En dat is natuurlijk in beginsel niet de bedoeling van de Europese Dienstenrichtlijn. We kiezen daarvoor, en dan hangen daar een aantal dingen aan vast. Dat klopt wel. Maar het is niet oorspronkelijk de bedoeling van de Dienstenrichtlijnen. En deze bevestiging hoor ik graag van de wethouder dat dat zo is, want anders gaan we een heel ander pad af. En dan doen we alsof dit iets is wat we móeten, maar het is een keuze die we maken.

De voorzitter: Oké. De wethouder.

De heer Burggraaf: Oké, voorzitter, nu begrijp ik hem. Nee, dat klopt. De Dienstenrichtlijn zegt niets anders, u moet borgen dat de ondernemers vrijheid in ondernemen hebben. En alles wat daarop beperkend is, is feitelijk een belemmering, zeg maar, op dat uitgangspunt. En daarom moet je daarin altijd een, goed kunnen beargumenteren waarom je die belemmeringen ten opzichte van een compleet vrij verkeer van, of vrij ondernemerschap, toch op een bepaalde manier wil reguleren. Dus dat klopt, dat is correct. Oké, nu heb ik hem begrepen. Nou goed, en dan weer even terug naar de vergunningsduur. Dus even, hoe kwamen op die aantal jaren? Nou, ik heb het net toegelicht, die negen en die twaalf jaar. Ik zie even een aantal uitgangspunten die hier in de toelichting worden genoemd van het amendement, die zegt, nou, we willen graag stabiliteit en zekerheid aan de ondernemers bieden, zodat ze dus ook hier lange termijn plannen kunnen maken. Nou, daar zijn we het mee eens, want als je lange termijn stabiliteit geeft, dan kan je ook investeren in kwaliteit, en dat gaan we weer terugzien in de doelstelling die we op de markt hebben. Dat is ook natuurlijk zo voor het punt van efficiëntie en continuïteit. Hoe minder vaak je het hoeft aan te vragen, hoe minder tijd je bezig bent om nogmaals dat, om weer voor een periode te kunnen ondernemen, en dat je rekening moet houden met een terugverdientijd. Dat was het, dat we extra eisen stellen aan ondernemers, zoals die persoonlijke aanwezigheid of een vorm die daar in de buurt komt. Nou, een aantal andere zaken die zeggen, als je meer vraagt, moet je ook meer ruimte geven om het ook terug te kunnen verdienen. Dus al die principes die onderschrijven we, en die liggen ook ten grondslag aan de termijn die we gekozen hebben. Daarom hebben wij niet gezegd, doe negen jaar of doe twaalf jaar, maar daarom hebben we ook voor een ruimhartige termijn van vijftien jaar gekozen. En als je ook gewoon vergelijkt met heel veel andere gemeentes, dan zitten we daar echt wel ook aan een ruime kant. En daar is nogmaals de weging dat je ook moet zeggen, je moet het ook niet zoveel langer maken, dat je daarmee weer nogmaals de andere toetreders belemmert. Dan het andere punt, dat gaat over de zero-emissiezone dan. En geeft dat dan een investering die een langere terugverdientijd geeft? Daarvoor zou ik u willen oproepen om die twee discussies echt los van elkaar te zien, want er is nu nog geen sprake van een zero-emissiezone, die moet nog ingevoerd worden hier. Daar gaat binnenkort de sessie ook plaatsvinden tussen u en het college, om daar eens naar vooruit te kijken, wanneer wordt het ingevoerd? Om eens een keer te hebben over, wat zien we aan landelijke ontwikkelingen, als het gaat om überhaupt de beschikbaarheid van bepaalde voertuigen die in een zero-emissiezone ook toegestaan zijn? En welke investeringen dat vraagt?

En daar komt de hele discussie vervolgens ook achter weg over, maar dat is dus niet alleen voor de markt, maar voor alle andere partijen en ondernemers in de binnenstad, of je zo'n zero-emissiezone wil starten. En of dat op dat moment ook redelijk voor ondernemers is om dat waar te kunnen maken. En dan ...

De heer Katif: Die zin die blijft maar doorgaan. Ik wil wel graag een interruptie plaatsen, maar ...

De voorzitter: De heer Den Heijer. De heer Den Heijer eerst.

De heer Den Heijer: Mijnheer Katif was al bezig, joh, laat hem maar voor. Voorzitter, ik kan in die zin, ik snap dat het college graag die knip aanbrengt. Tegelijkertijd is het gewoon een puzzel die gewoon voor een ondernemer heel lastig te leggen is, waar die zero-emissiezone een onderdeel van is. Maar dat is eigenlijk een opstapeling van zaken, van regels die vanuit Europa neergestort worden, landelijk, waar hele discussies zijn, en ook lokaal ook wat van ondernemers vragen. Maar erkent de wethouder ook dat er echt wel wat meer misschien nodig is, en dat zero-emissie misschien de laatste druppel is? Maar als je ziet, de duurzaamheid, de energietransitie, waar ondernemers mee geconfronteerd worden, dat er echt wel wat meer nodig is dan het elkaar nog moeilijker maken. Ziet de wethouder die ontwikkelingen ook, of staart hij zich alleen blind op die zero-emissiezone?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Zeker niet, voorzitter. Maar dan zeg ik nogmaals, het gaat om de terugverdientijd die je in redelijkheid stelt. En als er een rapport ligt die zegt, minimaal negen jaar, twaalf jaar, als je het ruim neemt, en wij zeggen nu, vijftien jaar, dan heb ik geen signalen of rapporten die zeggen, op basis van die termijn zou je al die ontwikkelingen die u schetst niet binnen die investering redelijkerwijs kunnen terugverdienen. Het andere vraagstuk gaat over de zero-emissiezone, daar heb ik gewoon nog geen antwoord op. En daar gaan we nog een keer apart het gesprek over hebben. Want, even plat gezegd, als je een simpele bus nodig hebt of een auto, daarvan staat vaak wel vast dat je inmiddels, er wel alternatieven zijn. Maar als het op een gegeven moment een bepaald trekgewicht vraagt of bepaalde specifieke, hele specifieke wagens, dan is het nog de vraag of die ook op het moment dat die zero-emissiezone er is, ook al beschikbaar zijn, of voor een bedrag die je redelijkerwijs ook kan terugverdienen. Nou, daar kijkt het Rijk ook naar, die heeft er ook subsidieregelingen voor, om dat gat te overbruggen. Of als het op een gegeven moment niet past, kan je dan beslissen om bijvoorbeeld ontheffingen toe te staan, als het blijkt dat de techniek nog niet zover is. Maar nogmaals, laten we dat gesprek dan vooral in het kader van de zero-emissiezone voeren, want dan kan je hem ook over de volledige, ook over de totale bandbreedte voeren, niet over één groep, de marktondernemers, want die zorg zal ook bij heel veel andere ondernemers zijn, omdat je daar ook gewoon gelijk beleid op voert.

De voorzitter: Er is een hele wachtrij van mensen met een vraag, maar we gaan eerst naar een vervolgvraag van de heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Dank, voorzitter. Kijk, ik snap dat wij misschien vanuit onze hoedanigheid die knip makkelijker kunnen leggen. Maar die knip is natuurlijk moeilijk te leggen in de bedrijfsvoering van de ondernemer die ook aanpassingen doet in waar een kar moet staan en waar de producten binnenkomen. Dat dat een bepaald label moet hebben, dat daar zonnepanelen op het dak liggen, dat er allerlei maatregelen genomen moeten worden, waarvan wij misschien alleen die kar zien, maar dat daarachter nog een heel proces achter schuilgaat, wat óók kosten met zich meebrengt. Dus ik denk wel dat de oproep van de wethouder terecht is, laten we nog eens goed kijken naar hoe in de praktijk zo'n zero-emissie uitwerkt, maar dat we tegelijkertijd in onze besluitvorming, ook rondom deze verordening, dat toch moeilijk los van elkaar kunnen zien, al was het maar omdat het in de bedrijfsvoering niet los van elkaar te zien is.

De voorzitter: Dat is geen vraag. De heer Katif.

De heer Katif: Nou ja, dat is wel wezenlijk een vraag, voorzitter. Vindt de wethouder namelijk dat een wagen die gekocht moet worden voor, ik noem maar een bedrag van 86.000 euro, en een vergunning van vijftien jaar, kunnen die twee dingen niet bij elkaar, of kunnen die twee dingen uit elkaar? Ik vind het wezenlijk, die horen bij elkaar, het is één geheel. Je hebt het over een bedrijfsvoering, en zonder die auto kun je geen bedrijfsvoering, dat gaat niet lukken. Je kan moeilijk even een paar mensen even iedere dag jou van de ene kant naar de andere even je producten brengen. Dus ik zou graag van de wethouder horen of hij die knip wel kan maken. Wij, en terecht zegt mijnheer Den Heijer, wij kunnen die knip maken, maar de ondernemers kunnen dat niet. Vindt de wethouder dat ook?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Kijk, voorzitter, dit is niet de eerste schaarse vergunning die we toepassen, vanwege die Dienstenrichtlijn. In de vorige periode heb ik dat moeten doen voor de speelautomatenhallen, die ook onbepaalde tijd hadden, naar bepaalde tijd vergunning. We hebben dat recentelijk gedaan in de horecanota en de nadere terrasregels die we vandaag in het college hebben vastgesteld. Nou, bij die beide, dus bij die terrassen en bij de speelautomatenhallen, lagen ook economische rapporten onder, die onafhankelijk hebben getoetst, wat zijn nou gangbare investeringen en gangbare terugverdientijden? En daar vervolgens baseren we dan een redelijke termijn voor een vergunning op. Dat hebben we hier ook gedaan. Ik constateer nogmaals dat we gewoon heel ruim in die bandbreedte zitten. En dat het debat wat in de Kamer is geweest, vooral is geweest over nogmaals allerlei vergunningsduren die vijf, acht, of tien jaar waren, heb ik nog steeds niks gezien waarop ik nu zou moeten constateren dat die vijftien jaar niet een ruimhartige insteek is. Het tweede aspect is, gewoon hele specifieke investeringen die, waar ondernemers mee geconfronteerd worden vanwege wijzigende regelgeving. Namelijk, een zero-emissiezone waardoor je in een binnenstad aan iets moet voldoen, waardoor je een andere investering moet doen. Ja, dat is dan een weging die je in dat kader opnieuw moet doen, en dan moet kijken, is de techniek zover dat het past binnen hetzelfde investeringspatroon als die we hier dan met elkaar vaststellen, waarvan wij zeggen, vijftien jaar is redelijkerwijs.

Zo niet, dat je dan vervolgens de vraag stelt, kunnen we dat dan voor die branche misschien toch niet opleggen? Moeten we het ontheffen, of gaan we andere maatregelen nemen om het daar wel weer binnen de pas te brengen van de normale terugverdientijd die je nu eigenlijk vaststelt met de vergunningsduur die je hebt?

De voorzitter: Oké. Ik merk dat we toch een beetje in de herhaalzone komen, dus ik wil echt alleen nieuwe aspecten bij de volgende vragen. En de eerste die aan de beurt is, is mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Maar de VVD heeft mijn vraag al gesteld.

De voorzitter: Keurig, dank u wel. Dan de heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, mijn vraag zit toch een beetje in het verlengde van dat wat de VVD ook al naar voren bracht, want ik herken veel in dat standpunt. Mijn probleem is, en ik ben echt benieuwd hoe de wethouder ertegenaan kijkt, dat als je die knip aanbrengt tussen, over zero-emissie gaan we praten als zero-emissie op de agenda staat, én het nu vaststellen van een Marktverordening, volgens mij is die knip niet te maken. Want je stelt een verordening vast en vervolgens is het risico buitengewoon groot dat je in de looptijd van die veroordeling de spelregels gaat veranderen. En ik wil toch heel helder hebben van het college hoe ze daar dan tegenover staan en hoe ze daar dan in zitten. Want ik voorzie daar wel een zekere juridische kwetsbaarheid. Maar dat is een volgend punt.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, die zie ik, ziet het college niet, omdat je twee dingen dan doet. Op moment dat je besluit om definitief tot de zero-emissiezone in te gaan, dan ga je sowieso voor alle doelgroepen die er zijn, ga je toetsen of het een maatregel is die ook praktisch uitvoerbaar is, of dat die tot bepaalde belemmeringen leidt. Nou, dan zijn er landelijke, want er zijn heel veel andere gemeentes die ook zero-emissiezones invoeren, dus waar ook landelijke regels op zijn, die al een aantal ontheffingsgronden meegeven, omdat ze zeggen, maar voor die is de techniek nog niet zover, dus die mogen nog een aantal jaar, nou ja, hebben de tijd om erin te groeien. En je hebt nog eens een keer de individuele ontheffingsmogelijkheid. En ten slotte heb je dan ook altijd nog, op moment dat je dat in gaat voeren, nog de mogelijkheid om dan te zeggen, wacht eens even, als we dan concluderen dat de terugverdientijd daardoor een andere periode wordt, een langere periode vraagt, kan je op dat moment altijd nog overgaan tot verlenging van die vergunningsduur.

Mevrouw Stolk: Voorzitter?

De voorzitter: Nee, volgens mij is de heer Gorter, maar ik schrijf uw naam op.

De heer Gorter: Sorry?

De voorzitter: Ik schrijf de naam van mevrouw Stolk op.

De heer Gorter: Sorry. Even aan de wethouder, geeft aan dat hij geen nieuwe feiten gezien heeft. En hij heeft ook nog geen antwoord gegeven op de vraag van de heer Van den Berg, van die brief. Want naar mijn idee, in die brief worden die feiten, worden twee nieuwe feiten aangegeven ten opzichte van de oude insteek. En dat is de nasleep van corona en toch ook weer die zero-emissie logistiek. Vraag aan de wethouder, ziet u dit niet als nieuwe feiten dan?

De voorzitter: En dan vooral de corona, want die zero-emissie logistiek hebben we inmiddels al voldoende behandeld, zou ik zeggen.

De heer Gorter: Nou, voorzitter, beide.

De heer Burggraaf: Nou, eerlijk gezegd, voorzitter, die corona zou inderdaad, en dat zie je in andere branches ook, als het gaat om terugbetaling et cetera, nog een na-ijleffect kunnen hebben, heb ik geen aanleiding om te zien dat de ruimhartige periode die we hebben gekozen, daar niet aan tegemoet zou kunnen komen. Dat is één. En het tweede, voor de zero-emissiezone, ja, dan blijf ik herhalen wat ik net heb gezegd.

De voorzitter: Doe dat maar niet. Mevrouw Stolk had nog een vraag.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, de wethouder blijft inderdaad herhalen van wat hij zegt. Maar daarom is juist het amendement ook van die twintig jaar. Want daar ondervang je dus mee dat, als we dadelijk in een andere commissie gaan praten over die zero-emissiezone, dat je het in ieder geval oprekt. Kijk, we weten allemaal, het is heel moeilijk om alles weer terug te draaien. Laten we het nou in ene keer goed doen, laten we nou een goede Marktverordening dadelijk vaststellen, in de hoop dat de amendementen die door diverse partijen ingediend zijn, worden aangenomen. Daar ondervang je eigenlijk alles mee.

De voorzitter: Ik hoor daarin geen vraag. Ik denk dat we de tweede politieke vraag dan rond hebben. Uiteindelijk is het een afweging aan de raad. U heeft nu een advies van het college, uiteindelijk ligt de afweging bij u. En u hoeft de wethouder niet te overtuigen, want die stemt niet mee. Dan hebben we nog drie politieke vragen op de agenda staan, en het voorstel was om die gezamenlijk te behandelen, dus laten we dat doen. Wie? Ik zal ze nog even voorlezen voor mevrouw Stolk. Hoe kijkt de commissie aan tegen de verplaatsing van de markt? Hoe beoordeelt de commissie de juridische kwetsbaarheid van het voorstel? En hoe beoordeelt de commissie de verkoop van levende dieren, waaronder krabben en kreeften op de Dordtse markt? Wie wil het woord? Nou ja, misschien is het goed om het rondje af te gaan. Maar mevrouw Van Engelen is nog helemaal niet aan het woord geweest, volgens mij. Dus mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Ik heb één interruptie op de wethouder gehad, voorzitter, dus ... Maar ik ben inderdaad ...

De voorzitter: Haast niet.

Mevrouw Van Engelen: Ongewoon stil. Dat is eigenlijk niet mijn stijl, maar is ook weleens goed om iets anders te proberen. Heel goed, weet ik. Bij de verplaatsing van de markt, kijk, wij staan daar, GroenLinks staat daar positief tegenover. En wij zien ook een soort van mooi plaatje in ons hoofd, dat Bagijnhof, dat dat dan één straat wordt. Maar er zijn wel wat zorgen over, zijn daar ook genoeg faciliteiten, is er genoeg ruimte? En ik heb zelf die stukken ook heel vaak bekeken en gelezen, maar er is niet zo'n lekker plaatje waar je op kan zien wat het nou eigenlijk wordt. Ik snap ook, een deel is visie, Marktvisie, maar ik wil eigenlijk in deze commissie aan de wethouder vragen, kan hij ons daar een beeld bij geven en ons op het hart drukken dat hij alles wat nodig is op het Bagijnhof, om daar een markt te organiseren, dat hij daarvoor gaat zorgen, zodat de marktondernemers daar ook met een gerust hart kunnen beginnen, op hetzelfde niveau als Statenplein eigenlijk? Nou ja, vraag vier, hoe beoordeelt de commissie de juridische kwetsbaarheid van het voorstel? Die vond ik lastig te beantwoorden, want we hebben het daar natuurlijk veel over gehad. En misschien dat mevrouw Pichel straks nog in haar vraag aan de wethouder mij kan laten inzien wat zij bedoelt. Want ik heb nu zelf dat juridische verhaal heel vaak gelezen en vorige week aangehoord, ik denk, het blijft hetzelfde, dus dat is voor mij vrij duidelijk. En dan het laatste, hoe beoordeelt de commissie de verkoop van levende dieren op de Dordtse markt? Die was voor mij nieuw en daar heb ik nog niet zo heel erg over nagedacht. En ik wil daar ook eventjes Partij voor de Dieren op afwachten.

De voorzitter: Misschien is het dan verstandig dat we die als volgende het woord geven, zodat we daarop kunnen reageren. De Partij voor de Dieren.

De heer Aarden: Dank, voorzitter. Ik moet even kijken, ik had mijn bijdrage op een bepaalde manier geformuleerd, dus moet ik even kijken. Nou, de Partij voor de Dieren staat positief tegenover de verplaatsing van de markt. Dit zorgt er namelijk voor dat het Statenplein beschikbaar komt voor andere zaken. En ook het autoluw maken van het Bagijnhof juichen we toe. Wat betreft die juridische kwetsbaarheid, wij, Partij voor de Dieren is van mening dat de Dordtse markt op dit moment een markt van hoge kwaliteit is. Wij hechten waarde aan een diverse markt, en dus aan branchering. De juristen hadden aangegeven dat de branchering kwetsbaar wordt als de persoonlijke aanwezigheidsplicht niet wordt aangehouden. Maar ja, want we willen kleine marktondernemers beschermen tegen de macht van grote ketens, en vinden de persoonlijke aanwezigheidsplicht daar een goed middel voor. Maar we hebben nu het amendement van onder andere de VSP natuurlijk, die wij ook steunen, en zien daar eigenlijk dan geen grote juridische kwetsbaarheid bij. Wat het laatste punt, voorzitter, de verkoop van levende dieren op de Dordtse markt. De Partij voor de Dieren is tegen de verkoop van levende dieren op de markt. Uit Brits onderzoek blijkt dat krabben, kreeften en octopussen kunnen lijden en pijn kunnen ervaren, wat trouwens voor de Britten aanleiding was om deze dieren vervolgens op te nemen in de dierenbeschermingswet. Krabben en kreeften liggen in weer en wind in kratten, met tape om hun scharen, om vervolgens een pijnlijke dood te sterven in een pan met kokend water. In Zwitserland is het sinds 2018 bijvoorbeeld ook verboden om kreeften levend te koken. Goed voorbeeld, doet volgen.

Wij hopen dan ook dat de raad deze dieren met menselijkheid wil behandelen, en zien graag een verbod op de verkoop van levende dieren in de Marktverordening terug. Wij zijn dan ook benieuwd hoe de andere commissieleden en de wethouder hiertegenover staan.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ik wil toch proberen daar een vraag over te stellen, want ik kan best de argumenten invoelen en wegen, wat dat betreft. Alleen, ik vraag me af of je dan in een lokale Marktverordening hier iets over moet opnemen, of dat we veel meer zouden moeten ijveren om op nationaal niveau, in het nationale parlement, daar een duidelijke richtlijn voor af te spreken?

De voorzitter: De heer Aarden.

De heer Aarden: Nou ja, het college heeft in de artikel 40, even wachten, nee, was geen artikel 40. Maar het college heeft in de vragen, de beantwoording van de vragen, duidelijk gemaakt dat het mogelijk is om een verbod op handel van levende dieren in de Marktverordening op te nemen. Dus dat vonden wij een goed idee.

De voorzitter: Mevrouw Van Engelen, GroenLinks.

Mevrouw Van Engelen: Voorzitter, misschien is het een beetje een domme vraag, maar, kan je ... Bestaan niet, hè, domme vragen. Is het bijvoorbeeld voor de visboer nog steeds mogelijk om die kreeften en octopussen te verkopen, terwijl ze dus al niet meer in leven zijn? Of gaat dan bij die dieren de versheid er zo snel vanaf, dat je ze al gelijk niet meer mag verkopen en consumeren?

De voorzitter: De heer Aarden.

De heer Aarden: Ik ben geen visboer.

De voorzitter: Dit is een technische vraag, die kan eventueel schriftelijk aan de griffie worden gesteld.

Mevrouw Van Engelen: Weet u wat, voorzitter, straks na de commissie, dan ga ik wel even in gesprek met de Partij voor de Dieren, en dan kom ik er later op terug wat GroenLinks ervan vindt.

De voorzitter: Doen we dat.

De heer Aarden: Ik wil wel even benadrukken dat deze oproep puur gaat over de levende dieren, dus niet de dode dieren.

De voorzitter: Wie wil dan het woord? De heer Katif die keek me zo verlangend aan.

De heer Katif: Nee joh, helemaal niet. Voorzitter, ten aanzien van punt drie, hoe kijkt de commissie, Beter Voor Dordt eigenlijk, tegen de verplaatsing van de markt? Beter Voor Dordt is van mening dat de voorgestelde verplaatsing van de markt vraagt om een zorgvuldige afweging of overweging, eigenlijk. Het is belangrijk om de impact van zowel marktondernemers, als de gemeenschap, te evalueren, constant. De verplaatsing moet gepaard gaan met adequate ondersteuning van marktondernemers, en de overgang soepel te laten verlopen en hun bedrijfscontinuïteit te waarborgen. De bereikbaarheid van de binnenstad tijdens de marktdagen vraagt om een balans tussen het behouden van de mobiliteit en het voorkomen van overlast van bewoners. Dus de markt is heel belangrijk, niet alleen voor ons als mensen hier, raadsleden, commissieleden, maar voor heel Dordrecht. Dat zei de wethouder meerdere malen, het is gewoon een plek waar je elkaar ook ontmoet en waar je gewoon ook leuke gesprekken hebt, over het algemeen. Ten aanzien van punt vier, hoe beoordeelt de commissie de juridische kwetsbaarheid van het voorstel? Ik zal het juridisch even proberen te formuleren. Voor Beter Voor Dordt is het cruciaal van belang om de juridische robuustheid van een voorstel zorgvuldig te beoordelen, zoals inmiddels is gebeurd. Dit omvat een grondige analyse van de conformiteit van de relevante wet- en regelgeving, alsmede de potentiële juridische uitdagingen waarmee het voorstel geconfronteerd kan worden. Een goede, doordacht en juridisch solide benadering is essentieel voor eventuele toekomstige geschillen te kunnen voorkomen. Ten aanzien van punt vijf, en daar richt ik mij ...

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: Een interruptie van de heer Kleinpaste, van Gewoon Dordt.

De heer Kleinpaste: Nu was ik zo blij met de inleiding van de heer Katif, met de zorgvuldige analyse die gemaakt is, dat ik dacht, en nu gaat hij vertellen of het wel of niet kwetsbaar is. Maar dat blijft er net even uit. Maar hoe duidt Beter Voor Dordt dat?

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Ieder stuk, juridisch stuk, is kwetsbaar. Het is een politiek antwoord. Of je het wendt of ... Ja, de ene die heeft het over een Appingedam arrest, de ander die zegt, nee, de Dienstenrichtlijn die is niet van toepassing, wel van toepassing. Dus je zult altijd, die kwetsbaarheid is altijd aanwezig. Dat is eigenlijk het antwoord op de vraag van mijnheer Kleinpaste. Punt vijf, hoe beoordeelt Beter Voor Dordt de verkoop van levende dieren, krabben, kreeften, op de Dordtse markt? Nou, dat zal ik maar even aangeven. Het debat over de verkoop van levende dieren, zoals krabben en kreeften, op de Dordtse markt roept belangrijke, ethische en praktische vragen op. Aan de ene kant biedt het de consumenten de mogelijkheid om toegang te krijgen tot verse producten, maar aan de andere kant zijn er zorgen over dierenwelzijn en hygiëne. Om dit vraagstuk aan te pakken, moeten er verschillende aspecten in overweging worden genomen. Allereerst is het cruciaal om ervoor te zorgen dat dieren humaan behandeling krijgen gedurende het hele verkoopproces. Dit kan onder andere inhouden dat verkopers moeten voldoen aan strikte richtlijnen voor het bewaren en transporteren van dieren. Tegelijkertijd moeten er maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de hygiënenormen worden nageleefd, om de volksgezondheid te beschermen.

Dit omvat regelmatige inspecties van de verkooplocaties en het verplicht stellen van naleving van voedsel- en veiligheidsvoorschriften door verkopers. Bovendien, voorzitter, is het van belang om het publiek bewust te maken van de ethische en praktische overwegingen met betrekking tot het verkopen voor levende dieren op de markt. Voorlichtingscampagnes, transparantie over de herkomst en behandeling van verkochte dieren kunnen hierbij helpen. Voorzitter, al met al vereist de kwestie van de verkoop van levende dieren op de markt een zorgvuldige afweging tussen consumentenvraag, dierenwelzijn en gezondheid, en volksgezondheid. Het is van groot belang om deze kwestie grondig te evalueren, constant, en passende maatregelen te nemen, ervoor te zorgen dat alle betrokken belangen worden behartigd. Man, men en dier.

De voorzitter: De heer Den Heijer, met een vraag.

De heer Den Heijer: Een heel afgewogen betoog van Beter Voor Dordt, waarin ook meteen eigenlijk een soort praktische invulling wordt geschetst dat we mensen gaan voorlichten over de achtergrond van levende dieren die daar op de markt liggen, zoals kreeften en mosselen en oesters. De vraag is even, hoe ziet Beter Voor Dordt dat dan in de praktijk voor zich? Moeten mensen daar met flyers op de markt gaan rondlopen, of moeten lesprogramma's worden aangeboden op scholen? Hoe ziet Beter Voor Dordt dat?

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Ik vind het een fantastische vraag. Mijnheer Den Heijer die vraagt altijd naar de bekende weg. Voorlichtingscampagnes, die vinden meestal plaats met folders. En je bent op de markt om bewust te maken, datgene wat je aan het verkopen bent, maar dat kan namelijk ook een verkoper van vis precies hetzelfde. Die, hoe zeg je dat, die verkoopt, ik noem maar wat, sardientjes, staat hij de hele dag gewoon te roepen, sardientjes voor 5 euro. Nee maar, even gezond bagatelliseren, het is ook een stukje bewustwording. En dat stukje bewustwording kan eigenlijk, kan best de gemeente dat stukje faciliteren. Waarom zou je dat gewoon niet kunnen doen? Waarom zou je dat gewoon niet kunnen doen? Wij zijn tenslotte, wij zijn voor de bewoners. En waarom zouden we de bewoners niet bewust van maken dat inderdaad zo'n kreeft inderdaad ook pijn heeft, als je kreeft überhaupt kunt betalen.

De voorzitter: De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Voorzitter, mijnheer Katif stelt aan mij de vraag, waarom zou de gemeente dat niet moeten doen? Ja, ik kan denk ik wel tien redenen verzinnen waarom de gemeente dat niet zou moeten doen, omdat ...

De heer Katif: Nou, noem eens eentje.

De heer Den Heijer: Daar wilde ik eigenlijk naartoe, voorzitter, omdat onze partij er ook wel in gelooft dat mensen zelf na kunnen denken en ook zelf dingen kunnen googelen, zelf ook snappen dat als je een levend wezen in een kokende pan gooit, zoals de Partij voor de Dieren heel fundamenteel ook naar voren, en heel beeldend naar voren brengt, dan kan ik me zo maar voorstellen dat mensen voor zichzelf denken, nou, misschien doe ik dat liever niet. Maar het is toch uiteindelijk toch ... Nou, is mijnheer Katif, van Beter Voor Dordt, het dan met mij eens, dat het uiteindelijk gewoon aan de consument zelf is om die overweging te maken, en dat een soort betuttel overheid die daar met flyers over de markt gaat rennen, dat dat misschien niet per se de beste oplossing is?

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Nee, ik ben helemaal met u eens, ik hou helemaal niet van betuttelen en wij gaan ook niemand betuttelen. Het enige wat ik zeg is dat wij een stukje voorlichting zouden kunnen geven in welke vorm hoe dan ook. Dat is het enige wat ik vraag, ik vraag niet ... Ik bedoel, mensen denken over dingen na, maar je kunt soms ook gewoon een kleine stimulans geven waarbij mensen, hé, sta er nou eens gewoon bij stil. Doen wij namelijk ook, als je een verboden weg waar je niet in mag rijden, daar staat ook een bord, hé, luister, hier mag je niet in, dus.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, met een vraag.

Mevrouw Kamphuis: Ik heb een vraag aan de heer Katif. Hoe denkt de ondernemer, die visboer die die kreeften verkoopt, hoe vindt hij het als de gemeente voor zijn winkeltje een folder uitdeelt?

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Maar dat zei ik niet. Dat zei ik niet, dat heb ik helemaal niet gezegd. Dus ja, ik wil best even een antwoord geven op de vraag, maar dat heb ik niet gezegd.

De voorzitter: En door. Wie wil het woord? Ik heb de heer Droog als volgende staan. En wel een oproep, gezien de tijd, om herhaling zoveel mogelijk te voorkomen, anders halen we het niet.

De heer Droog: Dank u wel, voorzitter, ik hou het inderdaad kort. Als het gaat om het verplaatsen van de markt naar het Bagijnhof, dan komt er natuurlijk heel wat bij kijken. Maar de ChristenUnie/SGP staat er zeker niet negatief tegenover, omdat een verhuizing ook veel kansen biedt. Van belang om te zorgen voor de goede overgang. Als het gaat om de juridische kwetsbaarheid, de haken en ogen die zijn de achterliggende vergaderingen duidelijk naar voren gekomen. Lastig om het juridisch sluitend te krijgen, maar we kunnen er wel mee verder, is onze slotsom. En voor wat betreft de levende dieren op de markt, de zorg voor het dierenwelzijn oogt sympathiek. Goede behandeling van krabben, kreeften, inktvissen en octopussen.

De voorzitter: Misschien iets dichterbij de microfoon.

De heer Droog: We zijn wel benieuwd naar de reactie van de wethouder. De vraag van de heer Kleinpaste is ook de onze. Moet dat niet landelijk aangepakt worden, grootschaliger vooral ook? En inderdaad, ook het beoordelingsvermogen van de consument schalen wij nog wel redelijk hoog in.

De voorzitter: Dank. Dan de heer Van den Berg, CDA.

De heer Van den Berg: Dank, voorzitter. Als het gaat over de verplaatsing, dat past volgens mij binnen de ambitie die we als raad hebben omarmd, om meer ruimte voor evenementen, ruimte voor terrassen en meer vergroening toe te passen op het Statenplein. Dus wij kunnen ons hierin vinden. Wat hier wel betreft is dat participatie wat ons inziens erg belangrijk is, niet alleen van de marktondernemers, maar ook van de ondernemers aan het Bagijnhof en het Statenplein. En daarnaast zijn we benieuwd of dat de wethouder een tijdslijn heeft waarin hij hoopt dat dit gerealiseerd kan worden. Dan de vierde vraag, de beantwoording van de juridische kwetsbaarheid. De gemeentelijke juristen en de second opinion laten zien dat er voldoende juridische grond is. Dat blijft altijd een aanname, maar volgens mij is er, voor ons is dat voldoende om hiermee verder te gaan. En die laatste vraag van de Partij van de Dieren, die hebben wij in de fractie nog niet besproken, dus die hou ik nog even terzijde.

De voorzitter: Oké, dank. De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Voor vraag drie kunnen wij ons eigenlijk goed vinden in hetgeen Beter Voor Dordt daarover al heeft aangegeven. Ik bedoel, we zijn zeker enthousiast over de verplaatsing, maar daar zit gewoon een aantal vragen onder waar je dan heel goed met elkaar over moet nadenken. Vraag vier, nou ja, het is eigenlijk vrij eenvoudig dat, naarmate je langer met elkaar in de commissie beeldvorming moet praten over de juridische aspecten van zo'n verordening, kun je eigenlijk op een briefje schrijven dat de juridische kwetsbaarheid navenant toeneemt, omdat er veel haken en ogen aan zitten. We zijn er niet helemaal gerust op, laat ik het maar zo uitdrukken. Dus we achten het zeer wel mogelijk dat er toch een bepaalde mate van juridische kwetsbaarheid is. Vraag vijf, over de handel in levende dieren ...

Mevrouw Pichel: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Pichel, met een vraag. Forum voor Democratie.

Mevrouw Pichel: Ik ga nu toch de heer Kleinpaste eenzelfde vraag stellen als wat hij net bij de heer Katif deed. Want u noemt wel juridische zorgen, welke zorgen zijn dat volgens Gewoon Dordt?

De heer Kleinpaste: Nou, die zorgen die bestaan eruit ...

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Dat je op de dienstenregeling die we al een aantal hebben genoemd, een aantal uitzonderingen maakt, omdat je daar een goede reden voor denkt te hebben. En dat er een aantal amendementen ligt, waardoor daar nog wat verder verruiming komt in de afwijkingen die je al met elkaar gaat maken, waardoor wij denken dat we best op een glijdende schaal kunnen zitten, waardoor die juridische kwetsbaarheid toeneemt, in plaats van afneemt. Dus we zijn daar bezorgd over. En we gaan er in de fractie zeker nog, voordat we erover stemmen, heel goed nadenken welke consequenties dat, wat ons betreft, voor ons standpunt heeft. Als ik dan doorga naar vraag vijf, ik liet het in mijn vraagstelling richting de Partij voor de Dieren al een beetje doorschemeren. Wij vinden echt dat, een dergelijke maatregel zou je niet lokaal moeten nemen, maar echt landelijk over nadenken of je daar anders mee om zou moeten willen gaan. Ik zou ook willen voorkomen dat de ambulante handel in Dordrecht het niet mag verkopen, in Barendrecht vervolgens wel en in Zwijndrecht weer niet. Dus het lijkt mij zinnig om dit soort maatregelen vooral op landelijk niveau af te stemmen. En als daar besluitvorming uit voortkomt, dat het niet meer toegestaan is, dan dient er zich ...

Mevrouw Van Engelen: Voorzitter?

De heer Kleinpaste: Een nieuwe werkelijkheid aan.

De voorzitter: Een vraag van mevrouw Van Engelen, van GroenLinks.

Mevrouw Van Engelen: Zeker. Wij kennen Gewoon Dordt natuurlijk als een ontzettende ideologische partij, en ook heel erg bewust van het feit dat je lokaal heel veel kan bereiken en dat je niet alles moet overlaten aan landelijk. Vindt de heer Kleinpaste het niet juist mooi dat we dan op dit punt hier concreet iets kunnen betekenen? En misschien verschillen we dan van de rest, maar misschien is dat juist zo mooi dat we dan in Dordrecht net een beetje anders zijn dan de rest van het land. Lekker eigenzinnig.

De heer Kleinpaste: Over het algemeen is het gewoon lekker om eigenzinnig te zijn, en ook om lokaal een aantal dingen te regelen. Fijn dat u ons als ideologisch kent, we kennen onszelf vooral als tamelijk liberaal, en dat strekt zich ook uit naar het ondernemerschap. En daarom kiezen we in dit geval ook voor duidelijke regels voor het ondernemerschap, en dat kun je beter, geef ik dan maar toe, landelijk regelen dan lokaal.

De voorzitter: Helder. Mijnheer Gorter, u bent aan de beurt.

De heer Gorter: Dank u wel, voorzitter. Heel kort even. Op Ons Eiland is niet tegen het verplaatsen van de markt, echter mag dat niet leiden dat het Statenplein straks een leeg, betonnen plein gaat worden. Daar maken wij ons wel zorgen om. De juridische kwetsbaarheid; ik wacht even af wat mevrouw Pichel allemaal gaat noemen, want die kondigde al aan dat ze ook wat wilde zeggen. Ik ben niet juridisch onderlegd, dus ik heb daar nog niet het juiste oordeel over. En als laatste, die vind ik lastig, vijf meter verder zit de visboer en die mag het wél verkopen, en de man of vrouw op de markt, die zou het dan niet mogen verkopen.

En ik ben er ook nog lang niet helemaal uit, bedoelen wie hier nou álle levende dieren? Dus als er bijvoorbeeld iemand met dierbenodigdheden gaat staan, waar je konijntjes kan kopen voor de kindjes, wordt dat onder hetzelfde noemertje geschaard? Dus ik ...

De voorzitter: Ik zie een interruptie van de heer Aarden.

De heer Aarden: In principe gaat het om alle levende dieren. We hebben hier krabben en kreeften als voorbeeld genomen, omdat dat iets is wat daadwerkelijk op de Dordtse markt verkocht wordt. Maar we zijn ook zeker geen voorstander van konijntjes die in een klein hok, heel de dag in de zon op de markt staan.

De voorzitter: Heeft u nog een vraag? Het is een interruptie.

De heer Aarden: (Buiten de microfoon) Het was een verduidelijking.

De voorzitter: Oké, daar doen we het mee. De heer ...

De heer Gorter: Daar heb ik voor de rest niks op toe te voegen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zijn we bij de heer Den Heijer, Dordtse VVD.

De heer Den Heijer: Dank, voorzitter. De verplaatsing van de markt, staan we positief tegenover, juist omdat we dit gebied hebben aangewezen als horecaconcentratiegebied, als evenemententerrein. En dus ook meer terrassen en groen, wordt er fors geïnvesteerd, ook met rijks geld, zeg ik ook tegen Op Ons Eiland, om juist het grijze, kale stuk binnenstad een positieve ontwikkeling te laten krijgen, dus ook juist voor de ondernemers die daar nu zitten. Dan over die juridische status, deze verordening is in heel veel opzichten vergelijkbaar met andere gemeenten, ook, en juist misschien zelfs na amendering. Dus we kiezen vooral, en wegen vooral af wat we zelf van belang vinden. En daarin hebben we nog één punt van aandacht, want we zien in het gebied van beleving en aantrekkelijkheid, dat er echt nog wel een stap te maken is op onze markt. In de visie lezen we vooral erg veel intenties. De intentie om evenementen te organiseren, de intentie voor kleine attracties of lokale activiteiten. Dat moet naar onze smaak eigenlijk niet bij intenties blijven, dat moet omgezet worden naar afspraken en resultaten. Er mag namelijk voor de kleine en grote bezoekers in het kader van beleving, wekelijks wel wat meer te doen zijn op die markt. Denk bijvoorbeeld aan draai- of zweefmolens, clowns, muziek, leuke kleinschalige evenementen, verzin het. Maar de binnenstad vraagt ook om een stuk beleving en daar heeft ook de markt, en de marktondernemers hebben daar ook gezamenlijk een rol in, om dat ook te bewerkstelligen. En daarom overwegen we ook een motie, om het college afspraken te laten maken met de markt, en verwachten ook op korte termijn daar zichtbaar resultaat. En tot slot, voorzitter, wil onze fractie zich niet bemoeien met het assortiment van de ondernemer. Nou inderdaad, het werkt een willekeurige situatie in de hand. En alles moet gewoon voldoen aan de normen die er gesteld worden, en de verkoop van kreeften en krabben zijn binnen die norm. En overigens, de verkoop van levende mosselen en oesters ook. En we zien dan een lokale uitzondering niet als een verbetering. Dank, voorzitter.

De voorzitter: Dank. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. De SP is geen voorstander voor het verplaatsen van de markt naar de Bagijnhof. Het oude plan om naar het Bagijnhof te gaan, was een besluit dat in praktijk onuitvoerbaar bleek, en daarom in de bureaula verdween. De Statenplein is een prima overzichtelijke locatie, en niemand lijkt dit moment erg enthousiast te worden van het idee om het te verplaatsen, behalve deze raad. Zowel markt, men zelf, lokale ondernemers en winkelend publiek, misschien niet zien.

De voorzitter: U heeft een vraag van mevrouw Van Engelen, van GroenLinks.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Als we het plan van de SP volgen en de markt op het Statenplein houden, dan houden we het Statenplein dus ook zoals het is. Wat, hoe gaan we dan bijvoorbeeld de hittestress daar oplossen? Het wordt daar in de zomer zo bizar heet, dat de oude mensen die daar wonen, de kwetsbare mensen, excuus, want het zijn natuurlijk meer dan alleen de mensen op leeftijd, die ondervinden daar echt problemen van. Dus hoe gaat de SP dat dan oplossen?

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Daar hebben we het niet over gehad. Maar het lijkt mij, als je rondom de markt bomen neer plaatst, en tussen de markt gewoon kleine plantenperken, dan kan je al een stukje van de hittestress opvangen.

De voorzitter: Daar neemt mevrouw Van Engelen genoeg mee, dus vervolgt u uw betoog.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Ook qua ruimtelijke indeling en het transport, is dit idee niet erg handig. Ook bijvoorbeeld niet voor de mensen met een vergunning, die op die dagen niet in het oude luwe gebied kan komen, ook niet naar de garage. Ze hebben maar één ingang om in dit gebied te kunnen komen. Daarbij komt, als je al over zou gaan tot het verplaatsen, moet je toch wel heel erg veel activiteiten en evenementen op het Statenplein organiseren. Hoe denkt de wethouder hierover? Anders is het plein nog kaler en leger, wat al vaak de kritiek is. Dit lijkt ons niet haalbaar.

De voorzitter: Dank. Dan zijn we bij mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik heb een stukje woordvoering voorbereid op drie en vier, gecombineerd, plus wat vragen aan de wethouder. En vraag vijf, die behandel ik dan even apart. Er is heel veel gezegd natuurlijk over de Marktvisie en de Marktverordening, dus ik ga mijn best doen om het één en ander samen te vatten. Ondanks de vele opmerkingen dat de markt een dienst is, en dat er in Nederland hevig over is gedebatteerd, blijf ik bij mijn inzicht, als econoom, bedrijfskundige en ondernemer, dat het leveren van producten op de markt geen dienst is, en daarmee niet valt onder de Europese Dienstenrichtlijn. De Europese Dienstenrichtlijn is in het leven geroepen, omdat men vrij verkeer van diensten mogelijk wilde maken tussen de EU lidstaten.

Het maakt het ondernemers gemakkelijker om hun diensten aan te bieden op de Europese markt. Een dergelijke richtlijn van toepassing laten zijn op een lokale markt, is op z'n zachtst gezegd, bijzonder. Daar komt bij dat de Dienstenrichtlijn zelf aangeeft, dat wanneer de economische activiteit niet te kwalificeren is als een dienst, dus iemand ontvangt geld in ruil voor het leveren van een product, dat de Dienstenrichtlijn niet van toepassing is. Dat gezegd hebbende, voorzitter, wat zijn de belangrijkste wensen voor Dordrecht en haar markt? Voor de toekomst van onze binnenstad is er een dringende wens van het college om de markt te verplaatsen. Hiervoor merk ik weinig weerstand van de ondernemers en de bezoekers en ook de raad, dus we zouden dat kunnen uitvoeren wanneer we daarvoor kiezen. Om een prettige markt te creëren, is het van belang om branchering toe te passen. Stel, een markt heeft 100 kramen, dan is het in niemands belang om 85 viskramen te hebben. Dus branchering is een nuttige exercitie, en ook zonder problemen uit te voeren zonder de Dienstenrichtlijn, want branchering is volgens de Dienstenrichtlijn namelijk in beginsel verboden. Indien men wél zou willen brancheren, dan dienen er dwingende regels van algemeen belang te zijn, die de wethouder heeft het al aangegeven, die dan de branchering kan rechtvaardigen. De invoering van persoonlijke aanwezigheid is daarom in dit raadsvoorstel ingebracht, en dat is een element wat dus zeer onwenselijk is voor de marktondernemers en ook de meeste partijen hier. Om de mogelijkheden voor de nieuwe toetreders te vergroten, heeft het college de wens om schaarse vergunningen uit te geven; de eerste beperking die wordt opgelegd door de Dienstenrichtlijn, deze laat namelijk alleen schaarse vergunningen toe bij hoge uitzondering. Bij een nieuwe Marktverordening die niet valt onder de Dienstenrichtlijn kan de gemeente zelf bepalen wat redelijk en billijk is voor nieuwe toetreders. Maar dan het punt voor het intrekken van vergunningen voor onbepaalde tijd bij de huidige ondernemers. Er is juridisch gezien ruimte om vergunningen voor onbepaalde tijd in te trekken, echter dient dat wel te gebeuren onder bepaalde voorwaarden. Je kunt namelijk niet zomaar vergunningen intrekken, omdat een paar mensen iets anders hebben bedacht. Er zijn drie strikte voorwaarden waar ik me zorgen om maak, of dat de gemeente Dordrecht dat dan wel naleeft. Het eerste is dus eigenlijk de voorwaarde, op grond van de verandering van de omstandigheden. Men beroept zich hiervoor op de Dienstenrichtlijn, maar die is A, al van kracht sinds 2006. Dus, hoezo nieuwe omstandigheden? B, de richtlijn is zelf zeer terughoudend met betrekking tot het uitgeven van schaarse vergunningen. En C, in beginsel niet eens van toepassing, aangezien op de markt producten worden verhandeld en geen diensten worden geleverd.

Mevrouw Stolk: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Stolk, VSP, met een interruptie.

Mevrouw Stolk: Ik wil toch even een vraag stellen aan mevrouw Pichel. Eigenlijk hoor ik u in uw betoog zeggen, en corrigeer me maar als dat niet zo is, dat het college de Marktverordening gebruikt om de markt te verplaatsen. Begrijp ik dat goed, of interpreteer ik dat zelf?

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Ik zit even te bedenken wat, welke woorden ik dan heb gebruikt, want ik ga even terug. Kijk, ik weet dat er een wens is om te verplaatsen. Ik weet niet of ik kan zeggen dat het college de Marktverordening gebruikt. Ik denk alleen wel, dat als we gaan kijken, wat zouden we willen doen binnen deze stad en waar komen we beter dan uit met elkaar, dat het beroepen op die Dienstenrichtlijn wellicht niet de meest handige keuze is voor iedereen, omdat de Dienstenrichtlijn namelijk voor iets anders is bedoeld. Ik zou niet zo ver willen gaan om te zeggen, het college gebruikt het ervoor. Maar we hebben natuurlijk wel bepaalde wensen met deze stad, en ik denk dat het college ook bepaalde wensen heeft om bepaalde dingen uit te voeren. Als we dat dan willen doen, laten we dat dan via de koninklijke route doen, en niet ons in een één of ander wespennest laten belanden, waar ook uiteindelijk deze gemeente wellicht alleen maar nadeel van kan ondervinden.

De voorzitter: Een vervolgvraag van mevrouw Stolk. En daarna gaan we eens nadenken over hoe we verder gaan.

Mevrouw Stolk: En, om nog even te verduidelijken, welke koninklijke route moeten we dan lopen?

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: De koninklijke ... Kijk, wat ik lastig vind aan de keuze die nu is gemaakt is, dat als we een beroep doen, als we uitgaan van die Dienstenrichtlijn, en de wethouder heeft dat natuurlijk zelf ook aangegeven, dat er een aantal dingen zijn die we willen, die eigenlijk niet mogen volgens de Dienstenrichtlijn. Dus je gaat een richtlijn volgen die in beginsel daar niet voor bedoeld is, om vervolgens je te moeten beroepen op de uitzonderingsregels van die richtlijn. Waaronder het wensen van schaarse vergunningen en de branchering. Dat zijn twee dingen die wellicht ook logisch zijn om te willen op de markt, even los van de duur van de vergunning natuurlijk, en even los van het feit dat je bestaande vergunningen moet gaan intrekken, want dat is juridisch nog wel een punt. Maar het feit dat je iets wil met de lengte van die vergunningen, dat is natuurlijk op zich wel begrijpelijk.

De voorzitter: Dank.

Mevrouw Pichel: Maar dit is een wespennest.

De voorzitter: Even, voor u verder gaat, we zitten aan de tijd, want deze vergadering stond tot half tien. Zelf moet ik om half tien in een andere zaal zijn, en meer mensen moeten dat. Zijn er meer mensen die niet hier kunnen blijven? Ja, de heer Safranti. Er zijn meerdere opties. Eén optie is dat u deze vergadering voortzet en dat de heer Van der Net het voorzitterschap van mij overneemt, hij heeft zich daartoe bereid verklaard, waarvoor dank. Een andere optie is dat we deze vergadering volgende week voortzetten. Dat mevrouw Pichel dan haar bijdrage vervolgt en dat we ook nog die van mijnheer Safranti en mevrouw Stolk krijgen, en een reactie vanuit het college; en de tweede termijn, want die moet ook nog. Wie heeft voorkeuren? De heer Den Heijer zag ik.

De heer Den Heijer: Ik wilde nog voor een derde weg gaan. Zou het ook kunnen om gewoon dit in de raad met een kort, als een kort bespreekpunt gewoon voort te zetten?

De voorzitter: Ik vind dat vooral aan de partijen die nog niet aan het woord zijn geweest.

De heer Den Heijer: Ben ik mee eens.

De voorzitter: Mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Ik ben wel aan het woord geweest, voorzitter, maar ik wilde inderdaad zeggen, ik ben me er heel erg van bewust dat sommige commissieleden nog niet aan het woord zijn geweest. Dus daarom, als we dit inderdaad doen, moet daar wel genoeg ruimte voor zijn. Maar er zijn zoveel nieuwe dingen op tafel gekomen, en ik hoor de VVD ook over motie, en het hele aspect van de levende dieren, waardoor ik zelf ook denk, ik wil hier echt weer eventjes over terug en met de fractie in conclaaf, wat gaan we doen? En dan lijkt de raad mij een mooie volgende stap om dan met elkaar dit gesprek in de breedte te voeren.

De heer Safranti: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Safranti.

De heer Safranti: Wat mij betreft, prima, wat mevrouw Van Engelen aangeeft. Want ik kan ook kort zijn over mijn punten, want ik sluit me aan bij de woordvoering van VVD. En ik zou de woordvoering inderdaad verder willen bespreken.

De voorzitter: Mevrouw Stolk is ook akkoord?

Mevrouw Stolk: Ja, voorzitter, dat geldt ook voor de VSP. Dan kunnen we gewoon een kort bespreekstuk. En wat volgens mij, de amendementen waar we het al over gehad hebben, die kunnen wat ons betreft gewoon in stemming gebracht worden.

De voorzitter: Mevrouw Pichel vind ik ook een belangrijke stem hierin.

Mevrouw Pichel: Ja voorzitter, ik heb daar toch in die zin wel een andere kijk op. Om te beginnen zit ik halverwege mijn woordvoering. Ik heb nog wat vragen aan de wethouder. Ik zou graag reflectie willen van de wethouder. En wellicht ook nog een tweede termijn met mijn collega's van deze commissie, met eventueel te kijken waar nog inderdaad een motie of een amendement voor zou mogen komen.

De voorzitter: Nou, u heeft ...

Mevrouw Pichel: Dus ik vind het nog wel te snel om het naar de raad te sturen.

De voorzitter: U heeft daar het volste recht toe, vind ik. Dus dan wil ik toch voorstellen om volgende week te vervolgen, en het op een nette manier af te ronden, waarbij iedereen aan het woord kan komen, ook mevrouw Pichel die dan haar bijdrage kan afmaken en we nog een nette reactie van het college krijgen. Ik snap dat het niet heel motiverend is, maar het is wel de nette oplossing. Ja, akkoord? Dan gaan we dat op die manier doen.

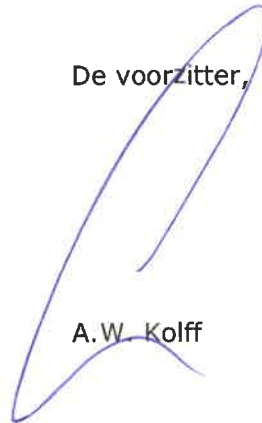
Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 21 mei 2024.

De griffier,

A.E.T. Wepster

De voorzitter,

A.W. Kolff